

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצוֹת אֲמוֹנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוֹנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשֵׂוֹת לַחַיִּים,
נִקְתְּבוּ עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת
תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

57

תשפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת

עֲצֵתוֹ אֲמוּנָה

- א. שְׁאֵעָשָׂה אֶת הַשִּׁירוּד?
- ב. אֲנִי יֹכֹל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם כֶּסֶף מַעֲשָׂרוֹת כְּדֵי לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן?
- ג. אִיךְ אֲנִי מִכְטָלֶת אֶת הַפְּחָדִים שְׁלִי מְרַכֵּב?
- ג. אִיךְ אֲנִי יֹכֹל לְהַפְנִישׁ אֶתְכֶם?
- ה. מַה עוֹשִׂים עִם יֶלֶד שְׂגוֹנֵב?
- ו. אִיךְ אֲנִי יֹכֹל לְהַכְנִישׁ לִישִׁיבָה שְׁלָכֶם?
- ח. אִיךְ אֲנִי יֹכֹל לְגַרֵם שְׁלֵא אֶסְמִיק כָּל כֶּךְ מִזֶּה?
- ט. חֲמִי מִסְתַּכֵּל עָלַי בְּזִלְזוּל, מַה אֲנִי יֹכֹל לַעֲשׂוֹת?
- י. אִיךְ אֶשְׁתִּי יֹכֹלָה לְהַתְּפִיט מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת?
- יג. מִמֵּתִי מִתְחִילִים לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים לְבְרֵךְ בְּרֻכּוֹת?
- יד. אִיךְ אֲנִי יֹכֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּידוֹת הַרְעוֹת שְׁלִי?
- טז. אִיךְ אֲנִי יֹכֹל לְהַתְּחַזֵּק לְשִׁמּוֹר עַל הָעֵינַיִם שְׁלִי?
- יח. שְׂאֵמְשִׁיךְ לְלַכֵּת לְהַפְצֶה?
- יט. הֲאֵם לְרַפֵּא אֶת עֲצְמִי בְּאֲמֻצָּעִים טְכְּעוֹנִיִּים?
- כ. כְּמִלְמֵד, הֲאֵם מִתְּדַר לִי לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן בְּאֲמֻצָּע הַזְּמָן?
- כב. מַה עוֹשִׂים כְּשִׁילְדָה בּוֹכָה הַרְבֵּה בְּלִילָה?

אִישׁ אֲמוּנָה

- הַיִּסּוּרִים מוֹשְׁכִים אֶת הָאָדָם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא..... א.

לא צריכים לחפש מקומות נסתרים, אפשר לדבר בקול בבית... ב
 נשמות יודרות מלמעלה ונפטרים בצעירותם..... ב
 לא להפחיד ילדים, אלא ללמד אותם איך להתנהג..... ג
 לא אעשה שידוך בלי רצונכם..... ד
 שום דבר לא חשוב יותר מלחנך ילדים יהודים..... ד
 אני מקנה שאתה עדיין לומד את השיעורים בסדרן..... ה
 ילדים מחזקים את שלום הבית..... ה
 תהיה גאה עם הצלם אלקים שלך, הזקן והפאות שלך..... ו
 לשוכר יש תמיד טענות על המשכיר..... ו
 ילדים לא מתכוונים להרע, צריכים ללמד אותם מה לעשות..... ז
 התפלל עם הילדים שנוכל לשלם לעובדים..... ח
 אשרי אלו שנוהרים בנטילת ידים בבקר..... ח
 תלמד כל יום חומש עם תרגום..... ט
 כדי להכניס את החג צריכים לדעת את החלכות..... י
 העצה הכי טובה להנצל מפחדים, היא לשנן אמונה..... י
 שהמחשבים יהיו מסוגנים היטב..... יא
 ראה תקף ומיד לשים סגון על המחשבים..... יא
 אם מישהו חטא, עדיין לא כל יהודי כשר הוא משחת..... יב
 על ידי אמונה אפשר לראות ספורים מפלאים של תפילה,
 נסים מפלאים..... יג
 תן את התרומות שלך לישיבה שעזרה ועוזרת לך..... טו
 להרפים את הקונטרס "יש במי לבחר"..... טו
 אל תלכו לבחירות, העקר שהאיש והאישה יסתדרו..... טז

שְׁאַעֲשֵׂה אֶת הַשִּׁדּוּךְ?

שְׁאַלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בַּחֹר מַעַל גֵּיל עֶשְׂרִים, הִצִּיעוּ לִי עֲכָשָׁיו בַּחֹרָה טוֹבָה, מִבֵּית טוֹב, אֲבָל הִיא קָצַת מְלֵאָה, וְאֲנִי יוֹתֵר לְכוּזֵן הַרְזָה.

אֲמִי שׁוֹאֵלֶת אוֹתִי מַה אֲנִי אוֹמֵר עַל זֶה וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲנוֹת. אֲשׁוּמַח אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יֹאמֵר לִי מַה לַעֲשׂוֹת.

יִישֵׁר כְּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וַיִּקְרָא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּשֶׁמְגִיעִים לְשִׁדּוּכִים צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵקֶר עַל הַבְּרִיאוֹת וְעַל הַמִּידוֹת, צְרִיכִים גַּם לְהַפְגִּישׁ וְלִרְאוֹת אִם יֵשׁ מְצִיאַת חֵן בֵּינָם אֶחָד לַשְּׁנֵי.

תֹּאמֵר לְהוֹרִיךְ שְׂיִבְרְרוּ עַל הַבְּרִיאוֹת וְעַל הַמִּידוֹת שְׁלָה, אִם הֵם אוֹמְרִים שְׁשׁוּמְעִים דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם טוֹבוֹת תִּמְשִׁיךְ הִלָּאָה עִם הַשִּׁדּוּךְ.

חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים לָנוּ (יְבָמוֹת סג): "נְחִית דְּרַגְא", רַד מִהַדְרַגָּה שְׁלָךְ, "נְסִיב אִיתְתָּא", כְּדִי שְׁתוּכַל לְהִתְחַתֵּן; צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אָנִי יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כִּסְפֵי מַעֲשָׂרוֹת כְּדֵי לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָנִי רוֹצֵה לְנַסֵּעַ לְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ לְאוֹמֵן עִם אִשְׁתִּי בְּאַמְצַע הַשָּׁנָה, רְצִיתִי לְשְׂאוֹל הָאֵם
אָנִי יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כִּסְפֵי מַעֲשָׂרוֹת כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַנְּסִיעָה, וְאִם כֵּן, הָאֵם מְתַר
לְעִשׂוֹת זֹאת לְכַתְּחָלָה.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֲפָשֶׁר לְקַחַת מִכִּסְפֵי מַעֲשָׂרוֹת כְּדֵי לְנַסֵּעַ לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ; זֶה
לְכַתְּחָלָה שֶׁבְּלְכַתְּחָלָה.

אֵין דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִלְּנַסֵּעַ לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ; זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה
שֶׁאֲפָשֶׁר לְעִשׂוֹת לְעֶצְמוֹ, לְנִשְׁמָה - לְתַקֵּן אוֹתָהּ מִכָּל רֵעַ.

כְּמוֹ כֵּן אֲפָשֶׁר גַּם לְשַׁלֵּם עִם כִּסְפֵי מַעֲשָׂרוֹת לְאִישָׁה וְלִילָדִים שֶׁהֵם יוֹכְלוּ
לְהִגִּיעַ לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ; זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְּדוֹל שֶׁאֲפָשֶׁר לְעִשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי
הָאִישָׁה וְהִילָדִים.

אָבֵל לְשַׁלֵּם לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים עַל נְסִיעָה לְאוֹמֵן - זֶה לֹא, אֵין שׁוֹם עֲנִיָּן בְּזָה;
זֶה בְּכָלֵל לֹא מְצוּהָ. עֲדִיף לְקַחַת אֶת כִּסְפֵי הַמַּעֲשָׂרוֹת וְלָתֵת לְעֲנִיִּים שִׂיחָהּ
לָהֶם מֵה לְאָכוֹל, לָהֶם וְלַמְשִׁפְחָה שֶׁלָּהֶם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך אני מבטלת את הפחדים שלי מרכב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כשיצא לי לנסע ברכב, יש לי פחדים נוראים, בעלי נוהג ברוך השם טוב מאד, אבל אני לא רגועה, אני כל כך מפחדת שכל רגע אנו עומדים להתרסק. הפחדים נהיים רק יותר ויותר גרועים, אולי ראש הישיבה יכול לתת לי עצה. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, ג' ניסן, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחני

קבלתי את המכתב.

רבינו הקדוש אומר (ספר המדות אות דרך, סימן ח): "כשתלך בדרך, תתן קדם לצדקה"; עוד אומר רבינו הקדוש (שם אות פחד, סימן ה): "בצדקה תבטל את הפחד".

תניחו קפת צדקה ברכב. בכל פעם שונכנסים לרכב, רוצים לנסע; לפני שיוצאים לדרך שימו פרוטה לצדקה ותאמרו תפילת הדרך. תבקשו גם בשפת האם: "רבונו של עולם, שמור עלינו שנגיע לחיים ולשלום". דעו לכם שפחדים מגיעים כשמזלזלים בברכות, רבינו אומר (שם, סימן יד): "מי שאינו נזהר בברכת הנהגין תחלה וסוף, פחדים באים עליו".

לכן תקפידו על ברכות - וכל הפחדים יסתלקו.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך אני יכול להפגש אתכם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אתם לא מכירים אותי, אבל אני תלמיד היכל הקודש. אני גר בארץ ישראל, בערד לפני שנתים גליתי את האור בשהתחלתי לשמוע את השיעורים, ומאז החיים שלי השתנו, לאט ובטוח. הרוחניות שלי, הגשמיות, שלום בית, חינוך הילדים, וכו'. ברוך השם גם אצל אשתי. בבקשה אף פעם אל תתעיפו מלחזור על הדרשות שוב ושוב. אתם נותנים לי חיים. השם יתן לכם כח להמשיך הלאה בעבודת הקודש.

מאד רציתי להפגש אתכם לדבר כמה מילים. אני מתכנן אם ירצה השם להיות בפסח אצל הורי בניו יורק. אפשר אולי להפגש אתכם?

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת ויקרא, ג' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

קבלתי את המכתב.

אני שמח לשמוע שיש לכם חיות מרבינו הקדוש; מאז שמצאתם את האוצר, את רבינו - התחלתם לחיות חיים חדשים.

אי אפשר להסביר מה מקבלים מרבינו; דוד המלך אומר: "כי אני ידעתי כי גדול ה', וְאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹקִים", (תהלים קלה, ה), שואל רבינו: "מה פרוש כי אני ידעתי, שיהיה כתוב: 'כי גדול ה' אומר רבינו: "כי גדלת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחברו, ואפילו לעצמו אי אפשר לספר מיום ליום, לפי מה שמזריח לו ומתנוצץ לו באותו היום - אינו יכול לספר לעצמו ליום שני הזריחה וההתנוצצות של גדלתו יתברך שהיה לו אֶתְמוֹל", אי אפשר להסביר לשני איך מרגישים את השם; ואפילו לעצמו אי אפשר לספר ולזכור איך הרגיש אֶתְמוֹל את השם. לכן אומר דוד המלך: "כי אני ידעתי כי גדול ה'", "אני ידעתי דיקא", אני יודע לעצמי שהקדוש ברוך הוא גדול, הוא מנהיג את העולם והוא מקשיב לי כשאני מדבר אליו.

רבינו מביא שם מה שכתוב בזוהר (פרשת ויקרא, קג): על הפסוק (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה" - "כל חד, לפום מה דמשער בלבה", לכל אחד יש את האופן שלו איך הוא מרגיש את השם יתברך בלבבו (שיחות הר"ן, סימן א).

בְּפֶסַח אֶהְיֶה בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְרֻטִי, בְּעֵינֵיהָ שֶׁל בְּרֶסֶלֶב; יִהְיוּ שִׁיעוּרִים
בִּבְקָר וּבְעֶרֶב, אֲשֶׁמַּח לִפְנֵי אֶתְכֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה עושים עם ילד שגונב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

שמעתי הרבה שיעורים שלכם על חנוכה, ולכן אני פונה אליכם עכשיו עם השאלה שלי.

בני בן האחת עשרה נגש אלי היום ובקש סליחה על זה שבשנתיים האחרונות הוא לקח כסף מהמגרה שלנו, כדי לקנות ממתקים ומשחקים, והוא הבטיח שהוא כבר לא יעשה את זה יותר.

אמרתי לו שיפה מצדו שהוא אומר את האמת, והוא מתחרט על מה שהוא עשה, הוא מבקש סליחה ומקבל על עצמו לא לעשות את זה יותר. אחר כך שאלתי אותו אם הוא לקח גם ממקומות אחרים, והוא ענה לי שכן, גם מסבא והוא גם לקח ממתקים מחנות.

הוא ילד שלא חסר לו כלום ברוח השם, יש לו כל מה שהוא צריך ועוד יותר מזה, וגם הרבה ממתקים. השאלה היא מה עושים הלאה, איך אני יכול לדעת אם זה רק משהו ילדותי, או מחלה חס ושלום.

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, ג' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

יש מקרים אצל ילדים שיש להם מחלה וכו' ויש מקרים שזה פשוט יצר הרע שצריכים לעבוד על זה; במקרה שלך, אם הבן שלך הגיע לספרך -

זֶה סִימָן שֶׁהוּא רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה, הוּא רוֹצֵה לְתַקֵּן.
דָּבָר רֵאשׁוֹן תִּזְהַר לֹא לְבַיֵּשׁ אוֹתוֹ; אִךְ אַחַד בְּמִשְׁפָּחָה לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מִה
שֶׁקָּרָה.
שְׁנִית, דִּבַּר אִתּוֹ; תִּעְזֹר לוֹ לְצִאת מִזֶּה. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ אִם הוּא רוֹצֵה שֶׁתִּעְזֹר
לוֹ לְעִבּוֹר עַל כָּל הַחֲשׁוֹבוֹנוֹת מִמֵּי הוּא לָקַח וְאַתָּה תִּשְׁלַם אֶת זֶה.
בְּעֵקֶר תִּדְבַּר הֶרְבֵּה לְכָל יְלָדֶיךָ דְבוּרֵי אֲמוּנָה, כְּשִׁילְדִים שׁוֹמְעִים הֶרְבֵּה
דְבוּרֵי אֲמוּנָה, הֵם שׁוֹמְעִים מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - לְאִט לְאִט נִחְרַתֶת בָּהֶם
אֲמוּנָה חֲזָקָה, הֵם יוֹדְעִים שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתָּם; אֲזַי כָּבֵר לֹא שִׁיךְ אֲצִלָּם
גִּנְיָה, כִּי הֵם יוֹדְעִים שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתָּם, הוּא רוֹאֵה הַכֹּל.
צְרִיכִים לְדַבֵּר לִילְדִים הֶרְבֵּה מֵאֲמוּנָה; כַּמָּה שִׁיּוֹתֵר מְדַבְּרִים מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא - מִתְבַּטְּלוֹת כָּל הַמִּידוֹת הֶרְעוֹת וְכָל הַתְּאוֹוֹת הֶרְעוֹת.
אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שֶׁמְחַנְכִים אֶת יְלָדֵיהֶם, לְהַבִּיא אוֹתָם לִירְאֵת שְׁמַיִם וּלְכַל
הַמִּידוֹת טוֹבוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךְ אֲנִי יְכוּל לְהַכְנִס לִישִׁיבָה שְׁלֹכָם?

שְׁאַלָה:

לְכַבּוֹד ראש הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בַּחוּר שֶׁמֵאֵד רוֹצֵה לְהַכְנִס לִישִׁיבָה שְׁלֹכָם, אֲבָל אֲבֵא שְׁלִי לֹא מֵרְשָׁה לִי, מִה אֲנִי

יְכוּל לַעֲשׂוֹת?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשאַר בַּיְשִׁיבָה שְׁאַתָּה לוֹמֵד; אַל תִּרְיַב עִם הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, אִם הֵם לֹא רוֹצִים שֶׁתְּבוֹא לִישִׁיבַת בְּרֶסֶלֶב - אַל תְּבוֹא.

דַּע לָךְ שְׁאַפְשֵׁר לְהִסְתּוֹכֵב בַּיְשִׁיבָה וְלֹא לְהִיּוֹת בַּיְשִׁיבָה וְאַפְשֵׁר לְלַמּוֹד בְּמָקוֹם אַחֵר וּבְאֹתוֹ הַזְמַן לְהִיּוֹת בַּיְשִׁיבָה; אִם שׁוֹמְעִים בְּקוֹל רַבִּינוּ, לוֹמְדִים שִׁיעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל הַתּוֹרָה כּוּלָּה, חַיִּים עִם הַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת - אַז נִמְצָאִים אֶצֶל רַבִּינוּ.

מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, שְׁכַל מִי שֶׁמְסֻתּוֹכֵב בְּבְרֶסֶלֶב הוּא חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב? מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, שְׁכַל אֶחָד שֶׁנִּכְנַס לְבֵית הַמְדַרְשׁ אוֹ לִישִׁיבַת בְּרֶסֶלֶב - הוּא כְּבָר מֵאַנְשֵׁיו שֶׁל רַבִּינוּ? אֶפְשֵׁר לְהִסְתּוֹכֵב בְּבְרֶסֶלֶב בְּלִי שׁוּם שְׂיִיכוּת לְרַבִּינוּ; רַק מִי שֶׁלוֹמֵד בְּסִפְרֵים שֶׁל רַבִּינוּ - לוֹ יֵשׁ שְׂיִיכוּת עִם רַבִּינוּ.

מוֹהֲרָא"שׁ שֶׁנֶּזֶן זֹאת אֶתְנּוּ כָּל חַיִּיו, חִיבִים לְלַמּוֹד בְּסִפְרֵים שֶׁל רַבִּינוּ. רַבִּינוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב): "פְּנִי שְׁכָלוּ וְנִשְׁמַתוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ"; מִי שֶׁלוֹמֵד אֶת הַסִּפְרֵים שֶׁל רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ - הוּא קְרוֹב אֶל רַבִּינוּ, הוּא חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, אֲבָל אִם לֹא לוֹמְדִים בְּסִפְרֵים - לֹא שְׂיִיכִים לְרַבִּינוּ, אֶפִּילוּ שֶׁמְסֻתּוֹכְבִים, עוֹשִׂים וּפּוֹעֲלִים זֶה נִרְאֶה שְׁקֻרוּבִים; בְּלִי הַסִּפְרֵים הַכֹּל שְׂטִיּוֹת.

תַּעֲשֶׂה לָךְ סֻדְרַ יוֹם, בְּזִמְנִים שְׁצִרִיכִים לְהִיּוֹת בַּיְשִׁיבָה תִּשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוּרִים וּבְזִמְנִים הַפְּנוּיִים תִּנְצֵל אֶת הַזְמַן לְלַמּוֹד שִׁיעוּרִים כְּסֻדְרָן. בְּכָל הַזְמַנִּים שֶׁבַחוּרִים מְסֻתּוֹכְבִים וְחוֹגְגִים, וְלֹא עוֹשִׂים כָּלוּם - תִּשָּׁב בְּפִנְיָה בַּיְשִׁיבָה עִם עֲרָמָה שֶׁל סִפְרֵים, חוֹמֶשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא, שְׁלֶחַן עֲרוּף, מְדַרְשִׁים וְכֵן הֲלָאָה; תִּלְמַד מֵהַר בְּגִירָסָא, אֶפִּילוּ שְׁאַתָּה לֹא מִבֵּין תֹּאמַר אֶת הַמִּילִים. בְּשַׁעוּרִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה תִּשְׁתַּתֵּף, תִּלְמַד וְתִבֵּן; כִּף תִּזְכֶּה תוֹךְ זְמַן קָצֵר לְלַמּוֹד כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה.

חֲפֵשׂ לָךְ מְקוֹם רִיק בַּיְשִׁיבָה וּכְשֶׁאַף אֶחָד לֹא רוֹאֶה תְּתַבּוּדָד, תִּשׁוּחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ; תִּכְפֶּה אֱלִיו, בְּקֶשׁ מִמֶּנּוּ שִׁירַחֵם עֲלֶיךָ שְׁלֹא תִחַטָּא, שִׁתְהִיָּה שְׁמוֹר.

תשאַר בַּיְשִׁיבָה שְׁלֶךְ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לָגֵרֵם שְׁלֵא אֶסְמִיק כָּל כּוֹן מֵהֶר?

שְׁאַלְהָ:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי בְּעֵינַי אֲנִי מִסְמִיק מֵהֶר מֵאֵד בְּלִי שׁוּם סִבָּה, אֲנִי מְחַפֵּשׁ עֲצָה לָזֶה, אוֹלֵי רֹאשׁ

הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יָכוֹל לַעֲזֹר לִי?

יִישֵׁר כּוֹן

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וַיִּקְרָא, ד' נִסְן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבֹּד ... נִרוֹ יָאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבִּינוּ לְמַד אוֹתָנוּ שְׁכָל בְּעֵינַי שְׁיֵשׁ לָנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה;

לֹא מִשְׁנֵה בְּעֵינַי קִטְנָה - בְּעֵינַי גְּדוּלָה, בְּעֵינַי פִּיזִית - בְּעֵינַי נִפְשִׁית, בְּעֵינַי

מֵעֲצָמָנוּ - אוֹ מֵאַחֲרֵים; עַל הַכֹּל צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

רַבִּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן לז): "עַל כָּל הַדְּבָרִים, הֵן עַל דְּבַר גְּדוּל

הֵן עַל דְּבַר קִטְן, תִּתְפַּלֵּל".

אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים: 'אֶת הַדְּבַר הַקָּטָן הַזֶּה אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ; אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְנִדְנֵד

לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דְּבַר'; חוֹשְׁבִים שְׂאֵם מְבַקְשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַיֵף, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִתְעַיֵף, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

הוּא לֹא בָשָׂר וָדָם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַפֵּה לְשִׁמוּעַ שְׁמִבְקָשִׁים מִמָּנוּ

וּמִנְדַּנְדִּים לוֹ.

קַח לָךְ זְמַן קְבוּעַ לְבַקֵּשׁ עַל זֶה כָּל יוֹם, וְתִרְאֶה שְׂזָה יִשְׁתַּנֶּה; אֲתָה כְּבָר לֹא

תִּתְבַּיֵּשׁ מֵאַחֲרֵים, אֲתָה כְּבָר לֹא תִסְמִיק וְכוּ'.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

חמי מסתפל עלי בזלזול, מה אני יכול לעשות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחנתני בערך לפני שנה, אני מאד מרצה בבית. דבר אחד מאד מפריע לי, שקמי מסתפל עלי בזלזול, הוא מתחסס אלי בבוטול ואוחז שאני לא שונה כלום.

חמי הוא אדם חשוב, גם אבי הוא איש מכבד, נראה שהשידוד נעשה לכבוד המחונתנים. אבל אותי בעצמי חמי לא מחבב. הוא לא אומר לי דעות, להפך, הוא מעולם לא אמר לי דעה מה שאני עושה, ואני מאד מכיר לו טובה על זה, אבל אני רואה על המבטים שלו, כשאני יושב בסעודה ובמקומות אחרים, שהוא מזלזל בי, הוא חושב שאני ילד קטן, וכשאני אומר פעם משהו בסעודה או משהו, הוא מסתפל ככה מהצד בזלזול, לפעמים הוא גם יכול לעשות תנועת ביטול עם היד.

יש לי קשר קרוב בבית, אני מאד מרצה ואני חושב שגם היא מרוצה. יכול להיות שאני לא כל כך חזק כמו חמי, או כמו ילדיו האחרים. כשעולה שאלה במשפחה, וכל הלוזמים מתחילים לדבר, אני הילד הקטן, דוקא עם הגיסים שלי אני בקשר מאד קרוב, אני לא מרגיש משפל מהם, אבל מחמי כן.

הרבה פעמים לפני שבת, אני מתכוונן, שאגיע מוכן לסעודה ויהיה לי מה לדבר, אבל בכל זאת, הוא מתנהג אלי כאל ילד קטן, אפילו בדברים אחרים. הוא מרגיש שאני שוטה ואני לא מרגיש את זה. אני לא חושב שיש לו טענות על מה שאני עושה, אני חושב שאין על מה להיות בטענות. הוא רק מחשיב אותי כטפש, והוא חושב שאני לא מרגיש את זה. זה מאד מפריע לי ואני כבר לא יכול לסבול את זה. האם לראש הישיבה יש עצה לזה?

י"ש ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקרא, ד' ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני לא מכיר אותך ולא את חמך, אני לא יודע אם זה באמת כך; כפי שאני

מבין מדברייך נראה לי שזה הבעיה שלך, זה אתה שמשפיל את עצמך כשאתה הולך לחמיה. אתה לא היחיד עם הבעיה הזו, הרבה אברכים עוברים את זה בשנים הראשונות שלהם, הם מלחיצים את עצמם, הם רוצים להציג לחמיהם שהם למדנים וכו'.

אותו דבר יש להפך, הרבה נלחצים מהחתן; מתחילים לעשות מנהגים חדשים מאז שהבת מתחתנת, מפחדים 'מה החתן יגיד עלי? מה החתן יחשב עלי?' מתחילים להתנהג אחרת מאיך שהתנהגו עד עכשיו, החתן יושב בשלחן עם הדמיונות שלו והחם יושב מולו עם הדמיונות שלו, שניהם משחקים משחק קשה, זה לוחץ להם במח, כל אחד חושב שהשני מסתכל עליו בזלזול או בהערכה.

תבקש מהשם שתצא מהדמיון, שפתחיל לחיות עם השם יתברך; לעשות מה שהשם אומר בשמחה ואם השני פן אוחז ממני או לא - זה לא קשור אלי, זה קשור לשני. אני יודע על חסיד ברסלב שלא משנה אצלו אם אומרים לו מחמאה או בקרת, הוא לעצמו מבקש מהשם יתברך שהוא יעשה רק את רצון השם ומה שאחרים אומרים לא קשור אליו, זה אפילו לא אכפת לו.

נניח שזה פן נכון, חמיה צוחק ממך, אל תקח את זה ללב; תדנהר לא לספר לאשתך, אני מבין מדברייך שאשתך פן מסתכלת עליך יפה, זה הרי טוב; זה הרי העקר, שיהיה שלום בבית, שיהיה אהבה בבית. אל תדבר אליה אף פעם נגד ההורים שלה; תמיד תגיד 'אבא שלך הוא אדם טוב', היא תאמר את זה להוריה, וכך חמיה יתחיל להסתכל עליך יפה.

בכל מקרה, פן צוחקים ממך - לא צוחקים ממך, אתה תראה שיחזיקו ממך בשמים, שלמעלה יסתכלו עליך יפה.

אתה מזכיר לי ספור שמוהרא"ש היה מספר הרבה. ידוע שלצדיקים היה ענין גדול להקשיב בליל פסח איך אנשים פשוטים עורכים את הסדר עם הטעויות שלהם וכו', אחד מהצדיקים שמע בליל הסדר איך יהודי פשוט בוכה במלים: "תם מה הוא אומר?" הוא חזר על זה שוב ושוב בדמעות רותחות, כששאלו אותו: "מה יש לבכות במלים האלו?" הוא ענה: "אני

לא מבין כלום, אני רואה שהחכם אומר משהו, שהרשע אומר משהו, מה אכפת לי מה החכם אומר עלי? מה אכפת לי מה הרשע אומר עלי? אבל דבר אחד כן אכפת לי: 'תם מה הוא אומר?' הוא מצביע כלפי מעלה: 'מה אומרים עלי למעלה בשמים' (ברוסיט אומרים 'שם' - תם); ההוא אוחז ממני, השני לא אוחז ממני, אחד אומר שאני בטלן, השני אומר שאני שלימזל, אבל רבונו של עולם מה אתה אוחז ממני? רבונו של עולם אני רוצה שאתה תסתכל עלי במבט טוב, אני רוצה להיות כשר, אני רוצה להיות קדוש; יותר מזה לא אכפת לי".

השם יעזר שנזכה לחיות עם אמונה, שיהיה אכפת לנו רק רצון השם יתברך.

...

איך אשתי יכולה להתפטר ממחשבות רעות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אנחנו לא חסידי ברסלב, אבל אנחנו שומעים וקוראים את כל השיעורים והמכתבים של ראש הישיבה שליט"א, וזה מוסיף לנו הרבה לחיים, וישר כח.

נוצרה אצלנו בעיה. אנחנו נמצאים במקום מאד חרדי שגברים ונשים, אפילו מהמשפחה, לא אומרים שלום ולא מדברים ביניהם מילה, אני ואשתי חיים ברוח השם טוב מאד ביחד, יש לנו שלום בית טוב, ואנחנו מתחזקים ביחד בהכל.

הבעיה היא שיש לי אח חורג, בחור, ויום אחד אשתי אומרת לי שהוא מאד מצא חן בעיניה, היא התחילה לחשב ממנו הרבה, ויש לה משיכה אליו, אפילו שהיא רואה אותו מעט מאד.

היא יודעת שזה לא טוב, והיא מתפללת הרבה על זה, ועם כל זה היא מוצאת את עצמה חושבת ממנו הרבה. היא מבקשת ממני שאעזור לה לצאת מהבעיה, אבל אני לא יודע איך אני יכול לעזור לה. אולי יש לראש הישיבה עצה עבורנו?

ישר כח

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁתֵי צוֹ, ח' נִסְכֵן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תגיד לאשתך שתאמר קצת תהלים בכל יום. רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'. והנה, הכל חפצים לראות את שמך, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השיך לו, ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה, ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השיך לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה.

אם היא רוצה לצאת מהבעיה שתאמר תהלים; אם היא יכולה לאמר את "יום התהלים" כל יום אזי טוב מאד ואם אין לה הרבה זמן, היא עסוקה עם הילדים - שתאמר מעט תהלים, כפי שהיא יכולה, זה יביא אותה לתשובה, יצאו מהראש שלה כל המחשבות הלא טובות; במקום לחשב על ההוא ועל ההוא - היא תחשוב מהקדוש ברוך הוא.

תגיד לה שלא תעשה עסק מהמחשבות, לא לריב עם המחשבות; כי אם רבים עם המחשבות הלא טובות הן מתחזקות, כשהמחשבות הרעות נכנסות שתבקש מהשם יתברך שהם יסתלקו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ממתי מתחילים לחנך את הילדים לברך ברכות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בני הוא כבר בן שנתיים, אני ואשתי משתדלים להכניס בו כמה משגים של חג הפסח, חוץ ממה שהוא לומד בגן, אנחנו שרים אתו "מה נשתנה" וקצת מה זה חמץ ומצה ועל זה שהקדוש ברוך הוא ברא הכל ועשה לנו נסים והוציא אותנו ממצרים, ושצריכים להודות להשם יתברך על כל דבר, וכן הלאה. אני מנסה לדבר אתו לפי מה שאני חושב שהוא יכול לקלט, ואני מקווה שהוא באמת קולט את זה.

למשל יום אחד אמרתי לו שישתכל על השמים, ששם נמצא הקדוש ברוך הוא, כמו שרבינו הקדוש אמר "טוב להסתכל על השמים", ומאז מתי שאני הולך אתו ברחוב הוא אומר לי בשפתו הילדותית, "אבא, שמים", אני שואל אותו איפה השם? הוא מראה כלפי מעלה, ואומר שמים.

אולי אני מגזים, אולי הוא עדיין צעיר מידי, באיזה גיל צריך להתחיל להשקיע בילדים?

אני משתדל לעשות זאת בנעימות, אבל אני רוצה הדרך מראש הישיבה שליט"א בנושא זה, ממתי צריכים לחנך שיש בורא לעולם? אומרים אתו מודה אני בבקר ובכרחה לפני האוכל, אבל אני לא יודע אם הוא באמת קולט מה שאומרים אתו, האם באמת צריכים להקפיד חזק על ברכה לפני האכילה?
אשמח לתשובה עם הדרך והשקפה ברורה מה לעשות.

ייר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, ח' ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מחנך את ילדיך כשהם עדיין צעירים - שיעשו ברכות, שאתה מכניס בהם אמונה, אתה מדבר אתם מהקדוש ברוך הוא. אין זמן שמאז צריך להתחיל לדבר אל ילדים מאמונה; זה מתחיל ממתי

שֶׁהֵם נוֹלָדִים. מֵאֵז שָׁרִים לָהֶם שִׁירִים שֶׁל אֲמוּנָה, שִׁירִים שֶׁל תּוֹרָה, שִׁירִים שֶׁל לְהִיּוֹת יְהוּדִי; הָאֲמֵהוּת הַיְהוּדִיּוֹת כְּבָר שָׂרוֹת עִם הַיְלָדִים מִהֲלִידָה שִׁירִים שֶׁל לִימוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְשֶׁל אֲמוּנָה.

אִם מְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים מְקַטְנֵנֵם לַעֲשׂוֹת בְּרָכוֹת, הֵם יַעֲשׂוּ בְּרָכוֹת בְּמִשְׁפָּחָם כָּל הַחַיִּים. כְּשֶׁהֵם עֲדִיין מְאֹד קְטַנִּים, בְּגִיל שְׁנָתַיִם, אוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכָה בְּשִׁבְלֵם; בְּהַתְחָלָה הֵם שׁוֹמְעִים, הֵם עֲדִיין לֹא קוֹלְטִים אֶת הַבְּרָכָה וְאַחֲרֵי זְמַן מֵהֵם מִתְחִילִים לְקַלֵּט 'בְּרוּךְ', וְאַחַר כֵּף הֵם קוֹלְטִים 'אֲתָה', עַד שֶׁהֵם לוֹמְדִים אֶת כָּל הַבְּרָכָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁהוּא יַגְדִּיל צְדִיק גָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה מְסַפְּרִים (בְּרָכוֹת מ.ח.): כְּשֶׁאֲבִי וְרַבָּא עֲדִיין הָיוּ יְלָדִים קְטַנִּים הֵם יָשְׁבוּ פַעַם לְפָנַי רַבָּה, וְרַבָּה שָׁאל אוֹתָם: "לְמִי מְבָרְכִין", וְהֵם עָנוּ: "לְרַחֲמָנָא". וְרַבָּה הִמְשִׁיף לְשֶׁאוֹל אוֹתָם מֵה שֶׁאֲתָה שׁוֹאֵל לְבִנְךָ הַקָּטָן: "וְרַחֲמָנָא הִיכָא יְתִיב", אִיפָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַר? "רַבָּא אַחֲוֵי לְשָׁמַי טְלָלָא", רַבָּא הַצְּבִיעַ עַל הַתְּקָרָה, "אֲבִי נִפְק לְבָרָא, אַחֲוֵי כָּלפִי שְׁמִיא", וְאַבְי יֵצֵא לְרַחוּב וְהַצְּבִיעַ עַל הַשָּׁמַיִם. אָמַר לָהֶם רַבָּה: "תְּרַוּוּיְכוּ רַבָּנָן הוּיְתוּ", שְׁנִיכֶם תְּהִיּוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים. זֶה הַפְּתָגָם שְׁאֲנָשִׁים מִתְּבַטְּאִים: "בוּצִין בוּצִין מְקַטְפִּיה יְדִיעַ" – אֲפָשָׁר לְרֵאוֹת עַל פְּרוֹת כְּשֶׁהֵם עֲדִיין קְטַנִּים מְאֹד אִם עוֹמְדִים לְצֵאת מֵהֶם פְּרוֹת טוֹבִים; אִם יְלָדִים קְטַנִּים כְּבָר יוֹדְעִים שְׁמִבְּרָכִים לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם בְּוַדָּאי יַגְדִּלוּ יְהוּדִים כְּשִׁירִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אִיךָ אֲנִי יְכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּידוֹת הַרְעוֹת שְׁלִי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי יָלַד בֶּן שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת הַדְּרָשׁוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א וְזֶה עוֹזֵר

לִי הַרְבֵּה בַחַיִּים.

אָנִי זָקוּק לְחִזּוּק בְּכִיבוּד אָב וְאִם, הִרְבָּה פְּעָמִים אָנִי מוֹצֵא אֶת עֲצָמֵי מִתּוֹכָךְ וְרַב עִם הַהוֹרִים שְׁלִי, וּמִתְנַהֵג בְּחֻצְפָּה. גַּם קָשָׁה לִי מְאֹד לְהִסְתַּדָּר עִם הָאֲחִים וְאֲחִיוֹת שְׁלִי, אָנִי רַב אִתָּם כָּל יוֹם, אָנִי נִהְנֶה לְהִצִּיק לָהֶם, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה, אָבֵל אָנִי אוֹהֵב לְגַרֵם לָהֶם לְבַבּוֹת. יֵשׁ לִי גַם בְּעֵינָי שְׂקָשָׁה לִי לְקַחַת אַחֲרָיוֹת עַל טְעוֹת שְׁעִשִּׁיתִי, אָנִי מַעֲדִיף לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל כָּל אֶחָד חוּץ מִמֶּנִּי.

גַּם קָשָׁה לִי מְאֹד לְהִסְכִּים לְקַבֵּל עֲזָרָה, אוֹלֵי הֵייתִי צָרִיךְ לְקַבֵּל תְּרוּפַת הַרְגָּעָה כְּדֵי שְׂאֲתַנְהֵג כְּרֵאוֹי, שְׂאֲהִיָּה רְגוּעַ יוֹתֵר וְלֹא שׁוֹכֵב כָּל כָּד, אָבֵל אָנִי לֹא רוֹצֵה לְקַחַת עֲזָרָה. אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צָדִיק, אָבֵל אָנִי מְאֻבָּד שְׁלִיטָה מֵהָרָא וְאָנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצַאֵת מֵהַהֲרָגָלִים הָרְעִים שְׁלִי. הוֹרֵי נְסוּ לְעוֹזֵר בְּכָל הַדְּרָכִים, אָבֵל לֹא מְצֻאנוּ דְרָד, לְכֹן בְּקִשְׁתִּי מֵהוֹרֵי אִם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְשַׁלּוֹחַ מִכְּתָב לְרֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אוֹלֵי יֵשׁ לְרֵאשׁ הַיְשִׁיבָה בְּשִׁבְלֵי עֲצָה, חִיזוּק וְהַדְּרָכָה, אוֹ אוֹלֵי אֵיזָה תְּפִלָּה לֵאמֹר, כִּי עוֹד מֵעַט אָנִי כְּבָר בַּר מְצוּה וְזֶה לֹא עֵסֵק לְהַמְשִׁיךְ כָּד. אָנִי רוֹצֵה לְהִתְחִיל חַיִּים חֲדָשִׁים בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה.

יִישֵׁר כַּח גְּדוּל

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת צו, ט' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

טוֹב שְׂתַקְבַּע לְעֲצָמְךָ שִׁיעוּר לְלִמּוּד אֶת הַסֵּפֶר "שְׁבַחֵי הַר"ן", הַחַיִּים שֶׁל רַבֵּינוּ בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ; זֶה יִתֵּן לָךְ חִיזוּק גְּדוּל, אֲתָה תִּרְאֶה לָמָּה אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ עַל יְדֵי זֶה שְׂמִדְבָרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אֶת כָּל הַמַּדּוֹת הַרְעוֹת עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת וְתְּפִלָּה.

רַבֵּינוּ סִפֵּר שֶׁהָיוּ לוֹ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׂאֲתָה כּוֹתֵב וְעוֹד הִרְבָּה בְּעִיּוֹת. קָשָׁה לְתַאֵר אֶת כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁרַבֵּינוּ עָבַר; תַּעֲיִן בְּשְׁבַחֵי הַר"ן (אוֹת יד), אֵיךְ רַבֵּינוּ סִפֵּר שֶׁכָּל מָה שֶׁהוּא רָצָה לְעֲשׂוֹת הָיָה לוֹ קָשָׁה מְאֹד, לְמִשָּׁל הוּא לֹא הָיָה מְסַגֵּל לְשִׁבְת בְּמִקּוֹם אֶחָד לְלִמּוּד וְלַהֲתַפְּלֵל, זֶה הָיָה לוֹ מֵהַדְּבָרִים הַכִּי קָשִׁים; בְּכָל זֹאת רַבֵּינוּ הִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁבְת בְּמִקּוֹם אֶחָד וְלְלִמּוּד וְלַהֲתַפְּלֵל, עַד שֶׁהוּא שָׁבַר אֶת הַמְּדָה הַרְעָה הַזֹּאת.

כְּמוֹ כֵּן סִפֵּר רַבֵּינוּ (שם, אות כב): "שְׁמַתְחִלָּה הָיָה כְּעֶסֶן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהוּא זָכָה לְעִבּוּד עַל עֲצָמוֹ עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁנִּעְשֶׂה הַהֶפֶךְ הַגָּמוּר מִכְּעֶסֶן, אֲפִילוֹ אִם יַעֲשֶׂה לּוֹ כָּל הָרַע שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׁנֹאָה אוֹ קִפְדָּה, "אֲדַרְבָּא, הָיָה אוֹהֵבוֹ וְלֹא הָיָה בְּלָבוֹ עָלָיו כָּלֵל, כִּי הָיָה רַק כְּלוֹ טוֹב מִמֶּשׁ". לְהֶפֶךְ הוּא הָיָה אוֹהֵב אוֹתוֹ וְלֹא הָיָה בְּלָבוֹ עָלָיו שׁוּם רָע, כִּי רַבֵּינוּ הֶפֶךְ לְהִיּוֹת כּוֹלוֹ טוֹב.

כֶּף גַּם שָׁבַר רַבֵּינוּ אֶת תְּאוֹת אֲכִילָה וְכָל הַתְּאוֹת הָאֲחֵרוֹת. רַבֵּינוּ סִפֵּר (שם, אות טז) כְּשֶׁהָיוּ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים שֶׁלוֹ הוּא הָיָה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, מֵה הוּא עָשָׂה? "וְהָיָה צוּעֵק לְהֵשֵׁם יְתִבְרַךְ מְאֹד, עַד שֶׁזָּכָה לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרוֹ וּלְהִנְצֵל". עַד שֶׁהוּא זָכָף אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי.

עֲכָשָׁיו שְׁאַתָּה כָּבֵר עוֹמֵד לִפְנֵי בַר הַמִּצְוָה שֶׁלָּךְ, תִּלְמַד הַרְבֵּה 'שְׁבַחֵי הַר"ן' וְגַם 'סִפֵּר פְּעֻלַּת הַצְּדִיק' מְאוֹת כַּח עַד קַמָּא; בְּאוֹתִיּוֹת הָאֵלוֹ מְלַקְטוֹת בְּקִצְרָה שְׁנוֹת רַבֵּינוּ, מְגִיל שֵׁשׁ - עַד שֶׁרַבֵּינוּ נִהְיָה מֵה שֶׁהוּא נִהְיָה; הַכֹּל עַל יְדֵי שִׂיחָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לָךְ לְטִיֵּל קִצָּת בְּכָל יוֹם; חֲפֵשׂ לָךְ מְקוֹם רִיק, וְשֵׁם תְּשׁוּחַח עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. תְּסַפֵּר לוֹ כַּמָּה קִשָּׁה לָךְ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים וְכַמָּה קִשָּׁה לָךְ לְהוֹדוֹת כְּשֶׁעֲשִׂיתָ מִשְׁהוֹ לֹא טוֹב; תִּבְכֶּה אֶל הֵשֵׁם יְתִבְרַךְ, תֹּאמַר לוֹ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי כָּל כֶּף רוּצָה לְהִיּוֹת טוֹב, אֲנִי כָּל כֶּף רוּצָה לְהִיּוֹת רָאוּי; מֵה אֶעֱשֶׂה? הַיִּצָּר הָרַע לֹא נוֹתֵן לִי, קִשָּׁה לִי נוֹרָא".

כֶּף תֹּאמַר יוֹם אַחַר יוֹם - וְתִרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה צְדִיק גְּדוֹל, אֶתָּה תִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְהַתְּחַזֵּק לְשִׁמּוֹר עַל הָעֲנִינִים שְׁלִי?

שְׂאֵלָה:

לְכּוּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

לֹא־חֲרוֹנָה הִתְחַלְתִּי לְשִׁמוּעַ אֶת הַשִּׁיעוּרִים, וְלֹאֵט לֹאֵט דְּבָרִים מִתְחִילִים לְהִתְקַדֵּם אֲצִלִּי לְטוֹבָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

יֵשׁ לִי בְּעֵינָה עוֹד מְאֹז שְׁהִייתִי בְּחוּר צָעִיר, שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְשָׁמֹר עַל עֵינָיִי בַּמְקוּהָ, אֲנִי מִמֶּשׁ מִשְׁתַּגֵּעַ מְזוּהָ, מִצַּד אֶחָד הִייתִי מִפְּסִיק אֲפִילוֹ לְלָכֶת לַמְקוּהָ בְּכֻלּוֹ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי הָרִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה כֵּן דְּבַר גְּדוֹל לְלָכֶת לַמְקוּהָ.

כְּבָר הִתְחַתַּנְתִּי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַבְּעֵיָה תַעֲלֶם, אֲבָל בְּנִתִּיִם אֲנִי עֲדִיזִין מִתְקוּשָׁה עִם זֶה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁלֹא עָשִׂיתִי עֲבִירוֹת, לֹא נִגְעַתִּי בְּאֵף אֶחָד חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִפְּן רָע, אֲבָל עַל הָעֵינַיִם אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשָׁמֹר.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יָכוֹל לְתַתּ לִי עֲצָה לְצַאת מִהַבְּעֵיָה הַזֹּאת.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת צו, ט' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יְאִיר

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְהוּדֵי הַגֵּייעַ לְרַבֵּינוּ וְשָׂאֵל: "אֵיךְ אֶפְשֶׁר לומר שְׁלֹאֲדָם יֵשׁ בְּחִירָה, יִשְׁנֶם זְמַנִּים שֶׁבְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַפְסִיק לְעֲשׂוֹת מַה שֶׁהִתְרַגְּלוּ לְעֲשׂוֹת?" אָמר לוֹ רַבֵּינוּ (לִיקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן קי): "שֶׁהַבְּחִירָה הִיא כִּיֵּד הָאָדָם בְּפִשִּׁיטוֹת אִם רוּצָה עוֹשֶׂה וְאִם אִינוֹ רוּצָה אִינוֹ עוֹשֶׂה", אוֹמֵר רַבִּי נֵתָן (שם): "רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזוּהָ מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנוֹעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְּמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוֹלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם אֲבָל בְּאֵמַת אִינוֹ כֵּן, כִּי בְּיָדָי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבַר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה".

אִם תִּשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ - לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּזִיוֹנוֹת, רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (סְפָר הַמִּידוֹת אוֹת נִיאוּף, חֵלֶק ב', סִימָן יד): "מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרָע, עַל יָדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת", וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם - מִתְבַּזֵּים אַחַר כָּךְ, כִּי כָּל הַעֲבִירוֹת שֶׁאֲנֻשִׁים חוֹטְאִים מִתְחִיל עִם הָעֵינַיִם. כִּפִּי שֶׁחֲכַמֵּינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה ב', י): "עֵינָא וְלִבָּא, תְּרִי סְרוּרֵי דַחֲטָאָה

אינון", העינים והלב הם המתוכים לייצר הרע, זה גורם שאנשים יפלו לעברות רחמנא ליצולן.

אם לא שומרים על העינים מקבלים בזיונות אחר כף, ממש כפי שרבינו התבטא (שיחות הר"ן, סימן דש), בכל יום מבקשים מהקדוש ברוך הוא על זה: "אל תביאני לא לידי נסיון ולא לידי בזיון", אמר רבינו: "או נסיון או בזיון", אם לא יעמוד בנסיון יהיה לו בזיון.

לפני שאתה יוצא מהבית ולפני שאתה הולך למקנה תעשה תפילה קטנה, תבקש: "רבונו של עולם, תשמור לי על העינים, תשמור לי על המחשבה; שלא אסתכל על רע ולא אחשב מרע".
השם יעזר שתצליח בכל העינים.

...

שואמשיך ללכת להפצה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הלכתי להפצה עם הקונטרסים "עינים בריאות", שמדבר משמירת עינים, ואחד תקופותי בבעקבות עלי למה אני נותן את זה לילדים. אז אני רוצה לשאול האם הוא צודק, האם באמת אסור לתת קונטרסים מסוג זה לילדים?

בכלל אני גם לא יודע מה לעשות לגבי הפצה, אני שולח את ילדי כאן לתלמוד תורה בעירנו, ואני מפחד שיעשו צחוק מהם בתלמוד תורה שאביהם הולך להפצה, או שבכלל יסלקו אותם משם כי אני הולך להפצה, וזה מונע אותי מלהמשיך לעשות הפצה כרגיל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך – יום ב' פְּרֻשַׁת צו, ט' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לכבוד ... גר' יאיר

אשריך שאתה עוסק בתיקון העולם, אתה מפיץ את הספרים והקונטרסים שמגלים את האמונה הקדושה. אי אפשר לתאר כלל את גדלות ההפצה;

עם כל קונטרס, ספר וגליון וכדומה שמפיעים - מקרבים את הגאולה. תתחזק בעבודה הקדושה, עשה את רצונו של רבינו, שצוה אותנו שנקרב יהודים לאביהם שבשמים. רבינו הזהיר אותנו שנעסוק בהפצה, הוא גם ביש את אלו שלא עסקו בהפצה; רבי נתן ספר (ת"י מוהר"ן, סימן תקמג): "פעם אחת בליל מוצאי שבת, עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה", כיצד זה שאנחנו לא עוסקים מספיק בהפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך על ידינו", 'עצים יבשים' - כנה אותנו רבינו; כי רבינו רצה שנעסוק בלהשקות עצים - לקרב יהודים להשם יתברך.

לגבי לתת לילדים וכו'; כשילד נגש לדלת עם צדקה תאמר לו: "תשא לא את ההורים שלך אם הם רוצים מתנה יפה", ואם הילד חוזר ואומר: "ההורים שלי צריכים את המתנה", תן לו מה שאתה מפיץ, וכך לא יהיו להורים טענות עליך.

לגבי מה שאתה מפחד, שאם אתה תלך להפצה יעליבו את הילדים שלך; אתה לא צריך לפחד מזה, שומר מצוה לא ידע דבר רע; בזכות זה שאתה מקרב יהודים להקדוש ברוך הוא ילדיך יתברכו. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם לרפא את עצמי באמצעים טבעוניים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול האם מתר ללכת לאנשים שמרפאים על ידי אמצעים אנרגטיים טבעוניים שונים. כאן בארץ ישראל ידוע דבר שנקרא "מח אחד", נוגעים בשריר ושוואלים את המטפל דברים אודותיו, והמטפל מרגיש איך השריר מגיב.

אני יודע על מישוהו אחר שמרפא עם הידים, אבל הוא כל הזמן אומר שהכל מהקדוש

בְּרוּךְ הוּא, הוּא רַק שְׁלִיחַ. הוּא יוֹכֵל לִזְמַר מִיד מַה הַמַּחְלָה, וּמַה הַשְּׂרָשׁ שֶׁל זֶה.
עוֹד אֲמַצְעֵי יֵשׁ בְּשֵׁם "פְּרַחֵי בֹאֵד", מְנַיְחִים לִיד הַגּוֹף וּוִיטְמִינִים, עֲשׂוּבִים, אוֹ תְרוּפוֹת,
וּמְרֻגְשִׁים אִם זֶה טוֹב לְאָדָם.

וְכֵן הֵלְאָה יֵשׁנָם עוֹד אֲמַצְעִים שׁוֹנִים לְרַפּוּי. אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת כִּי יֵשׁנָם רַבָּנִים שְׂאוֹמְרִים
שְׂזָה כְשׁוּף, וְאַחֲרֵים אוֹמְרִים שְׂזָה לֹא בְעֵינָהּ, אֲזִי אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת הֲאִם מִתֵּר לְלַכֵּת אֲלֵיהֶם
כְּדֵי לְהִתְרַפְּאוֹת מִמַּחְלָה פִּיזִית אוֹ מַחְלָה נַפְשִׁית. אֲנִי יוֹדֵעַ מֵאֲנָשִׁים שְׂטוּעֵנִים שֶׁהֵם נִרְפְּאוּ
מִמַּחְלוֹת עַל יְדֵי דְבָרִים כְּאֵלֶּה.

מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת צו, ט' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם שְׂטִיּוֹת, חֲבָל לְהִשְׁתַּטּוֹת עִם כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, חֲבָל
עַל הַזְּמַן וְחֲבָל עַל הַכֶּסֶף.

לְיִהוּדִים יֵשׁ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַתּוֹרָה הַיָּא הַמּוֹרָה דְּרַךְ שְׁלָנוּ; כָּל
הַדְּבָרִים הַחֲדָשִׁים הַלָּלוּ, חֲדָשִׁים מִקְרָב בָּאוּ - הֵם לֹא דְרַךְ הַתּוֹרָה, הַכֹּל זֶה
דְּמִיוֹנוֹת וְחִלּוּמוֹת.

עֲזֹב אוֹתָךְ מִהַדְּבָרִים הַלָּלוּ; לֶךְ בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים, בְּעַקְבוֹת הַצְּדִיקִים
הַקְּדוּשִׁים מִכָּל הַדּוֹרוֹת. אִם הִיָּה סֶפֶק אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הִיוּ מִבְּקָשִׁים מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כְּפִי שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (וַיִּקְרָא רַבָּה ל,
א): "בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים,
וְאִין לָהֶם אֵלָּא תַפְלָה זֹו בְּלִבָּד, אֲמַר דְּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתָם".

תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ שִׁיעוּרִים בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁיעוּר בְּמִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמְדָרָשׁ - כִּף תַּדַּע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, הַתּוֹרָה תַּעֲזוֹר לָךְ בְּכָל פְּרָט.

מוֹהֲרָא"שׁ הִיָּה תְּמִיד אוֹמֵר בְּשֵׁם הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ

אם היום יש אורחים וְתַמִּים, הוא עָנָה: "הָאוֹרִיחַ וְתַמִּים שְׁלִי זֶה הַשְּׁלֶחַן עָרוּךְ; כְּשֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג אֲנִי מְעַיֵן בַּשְּׁלֶחַן עָרוּךְ".
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם הַכֹּל וְרִיק.
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מְרַמֵּה אֶת עֲצוּמוֹ, הוּא לֹא מְקַשֵּׁב לְכָל אֱלֹהֵי הַחַזְיוֹנוֹת,
חֲלוּמוֹת וְדַמְיוֹנוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

כְּמַלְמַד, הָאֵם מִתֵּר לִי לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן בְּאֲמֻצֵּעַ הַזְּמַן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מְלַמֵּד בְּבֵתָה א', יֵשׁ לִי חֹשֶׁק לְנִסֵּעַ עִם אִשְׁתִּי לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ, מִתִּישָׁהוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הַשָּׁנָה. הַשְּׂאֵלָה הָאֵם מִתֵּר לִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּאֲמֻצֵּעַ הַזְּמַן.

יִישֶׁר פֶּחַ עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים, הַחִיּוּזִק, הָעֲצוּת וְהַדְּרָכָה לְמַלְמָדִים, אֲנִי בְּאֲמֻצֵּעַ לֹא יוֹדַע אֵיךְ מְלַמְדִים מְסַתְּדְרִים בְּלִי זֶה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת צו, ט' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

שְׂאֵלָה קְשָׁה; אִתָּה מְבִיא שְׁנֵי דְבָרִים שְׂכָל אֶחָד מֵהֶם הֵם הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב.
כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִהַצִּיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ, זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל עֲבוּר הָאָדָם; אֲזַי בְּטוּחַ שְׂצָרִיכִים לַעֲנוֹת "בְּנֻדָּאֵי לְנִסֵּעַ" - בְּלִי שׁוּם שְׂאֵלָה. וְכִשְׁמַדְבְּרִים מְמַלְמְדוֹת, מֵה יוֹתֵר גְּדוֹל מְלֵהִיּוֹת מְלַמֵּד לִילָדִים? זֶה הָרִי מִהַדְּבָרִים הַכִּי גְדוֹלִים בְּעוֹלָם; חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שְׁבַת קִיט): "אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּהֶבֶל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן", עוֹד יוֹתֵר מְזֵה, אִם מְשִׁיחַ הָיָה מְגִיעַ עַכְשָׁיו וּמְבַקֵּשׁ מִהַמְּלַמְדִים שְׂיָבֹאוּ לַעֲזוֹר לוֹ לְבַנוֹת אֶת בֵּית הַמְּקַדָּשׁ,

שְׁאֲנַחְנוּ כְּכֹר מִצְפִּים לְזֶה מֵעַל אֲלֵפִים שָׁנָה - אֲסוּר לְמַלְמָדִים לְלַכֵּת לְעֲזוֹר,
הַמְלַמְדִים צְרִיכִים לְהַשְׂאֵר בַּתְּלֵמוּד תּוֹרָה עִם הַיְלָדִים, לְלִמּוּד אֶתְּם אֶת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (שַׁבָּת, שֵׁם); אִז כְּשֶׁמְבִיאִים אֶת שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד, זֶה שְׂאֵלָה
קָשָׁה.

תִּשְׂאֵל אֶת הַמְּנַהֵל אֲצִלְךָ בְּמוֹסָד אִם אֶתָּה יְכוּל לְמַנּוֹת מְמַלָּא מְקוּם; תַּעֲשֶׂה
חֲשָׁבוֹן בְּאֵיזָה זְמַן הַיְלָדִים לֹא יִפְסְדוּ מִהַלְמוּדִים וְכוּ', הַמְּמַלָּא מְקוּם
יִתְפַּלֵּל אֶתְּם, יִלְמַד אֶתְּם אֶת הַפְּרֻשָׁה וְיִשְׁנֶן אֶתְּם קֶצֶת אֶת הַקְּרִיאָה, כִּף תּוּכַל
לְנַסֵּעַ לְצִיוֹן הַמְּצַיֶּנֶת, קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים - לְזִכּוֹת לְתַקוּנֵים הַגְּדוּלִים שְׁרַבְיֵנו
הַבְּטִיחַ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מָה עוֹשִׂים כְּשִׁילְדָה בּוֹכָה הַרְבֵּה בַּלַּיְלָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּתִי, בַּת הַשְּׁלֵשׁ, מִתְעוֹרְרַת כְּמַעֲט בְּכֹל לַיְלָה וּבּוֹכָה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׁמַצְלִיחִים סוּף
סוּף לְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ שְׁתּוּכַל לִישׁוֹן עַד הַבֶּקֶר, וְקוֹשֶׁה מְאֹד לְקוּם כָּל לַיְלָה עוֹד פַּעַם. אִיךָ אֲנִי
יְכוּל לְעֲזוֹר לָהּ שְׁתּוּכַל לִישׁוֹן בְּשִׁקֵּט כָּל הַלַּיְלָה?

יֵשׁ לָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם גַּם יֶלֶד בֶּן חֲצִי שָׁנָה, אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ, הַשְּׂאֵלָה הִיא אִם לְפִי
רַבִּינוּ אֲסוּר לִי לְנַשֵּׁק אוֹתוֹ, אֶלָּא יוֹתֵר לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת צו, ט' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוּד ... נְרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם הַיְלָדָה שְׁלָךְ מִתְעוֹרְרַת בַּלַּיְלָה וּבּוֹכָה - תְּבַכֶּה בְּיַחַד אֶתְּם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הָרִי רוֹצִים לְקַיֵּם מֵה שְׁרַבְיֵנו אוֹמֵר, שְׂיֵאמְרוּ בַּלַּיְלָה תִּיקוֹן
חֲצוֹת; כְּשֶׁהַיְלָדִים מִתְעוֹרְרִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַלַּיְלָה, אֲפָשָׁר אִז לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר

עצמנו ועבור הילדים.

מוהרא"ש היה אומר סגולה לבעלי בתים פשהם עומדים בחנות ואף אחד לא בא לקנות, שיקחו ספר, משניות וכדומה ויתחילו ללמוד - ואז הסמ"ך מ"ם ינדא שאנשים יבואו לקנות, העקר שלא ילמדו. אותו דבר אני אומר לך, אם הילדה שלך מתעוררת בלילה, היא בוכה והיא לא רוצה לחזור לישון - תתחיל לבכות ביחד איתה להשם יתברך, תבקש עבור עם ישראל שלא יהיו להם צרות; תבקש שמשיח כבר יבוא להחזיר אותנו להקדוש ברוך הוא - כך הילדה תרדם במהירות, העקר שגם איתה כבר תחזור לישון. לגבי נשוק ילדים; רבינו באמת אמר: "לילד לא מנשקים, וליילד לא מכים"; אבל אין הכוונה לילדים קטנים, הכוונה היא כשהילדים גדלים, אז לא כדאי לפנק את הילדים; כי כמה שיותר דבוקים לילד ומפנקים אותו, מכים אותו אחר כך כשהוא משתולל וקופץ.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

הייסורים מושכים את האדם להקדוש ברוך הוא

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פְּרֻשֶׁת וַיִּקְרָא, ראש חודש ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְקַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּקְבַּל בְּאַהֲבָה כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּאֲמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל מָה שְׁעוֹבֵר זֶה רַק לְטוֹבָה; הַטוֹבָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁיוֹצֵאת מִקְשָׁיִים זֶה שֶׁהָאָדָם מִתְחִיל לְחַשֵּׁב מִהֲתִכְלִית, מִתְחִילִים לְחַשֵּׁב מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תַּנְחִימָא, תַּצָּא): "צָרִיךְ הָאָדָם לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שֶׁהֵיסוּרִין בָּאִין עָלָיו, לָמָּה? שֶׁהֵיסוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

הַמָּקוֹם הַכִּי טוֹב שֶׁיִּכּוֹלִים לְהִתְחַבֵּא בְּשֵׁישׁ יָמִים קָשִׁים, זֶה רַק הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה; הַתּוֹרָה הִיא הַמָּקוֹם הַכִּי טוֹב כְּשֶׁעוֹבְרִים קְשָׁיִים. הַתּוֹרָה שׁוֹמֵרֵת עַל הָאָדָם, הַתּוֹרָה הִיא הַמָּקוֹם הַכִּי טוֹב שֶׁאֲפָשֵׁר לְבָרַח אֵלָיו בְּעֵת צָרָה.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְסִיִּים עֲכָשָׁיו מִסְכַּת פְּסָחִים, בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּיוֹם שְׁנֵי מְסִימִים מִסְכַּת פְּסָחִים וּמִתְחִילִים מִסְכַּת חֲדָשָׁה, מִסְכַּת שְׁקָלִים. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת דָּף גְּמָרָא אַחַד, הוּא יִהְיֶה שְׁמוֹר מְכָל רַע.

חודש טוב.

...

לא צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ מְקוֹמוֹת נִסְתָּרִים, אֶפְשָׁר לְדַבֵּר בְּקוֹל בְּבֵית

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבוֹד מְשַׁפְּחַת ... שְׁיָחִיו

לא יְכוּלְתִי לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְשַׁבָּת, הֵייתִי צָרִיף לְלַכֵּת לְאָבִי שְׁלִיט"א; הוּא
בְּאִמְצַע הַשְּׁבָעָה עַל סְבִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הֵייתִי בְּשַׁבָּת אֶצְלוֹ. אֲנִי מְקַבֵּל אֶת
הַהִזְמָנָה שְׁלָכֶם, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, עוֹד אֶהְיֶה אֶצְלָכֶם.

תִּתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנָה; כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים - תִּבְקָשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אַתֶּם לֹא
צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ מְקוֹמוֹת נִסְתָּרִים, אַתֶּם יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּקוֹל בְּבֵית; שְׁהִילְדִים
יִגְדְּלוּ עִם זֶה. יְלָדִים שְׁשׂוֹמְעִים תְּמִיד אִיף הַהוֹרִים מְדַבְּרִים, מְבַקְּשִׁים
וּמוֹדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, גַּם הֵם יְדַבְּרוּ, יִבְקָשׁוּ וַיִּוְדוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

...

נִשְׁמוֹת יוֹרְדוֹת מְלַמְעֵלָה וְנִפְטָרִים בְּצַעֲרֵרוֹתָם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבוֹד ... נְרוֹ יָאִיר, לוֹנְדוֹן

קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם מָה שְׁקוֹרָה כָּאֵן בְּעוֹלָם; יוֹרְדוֹת נִשְׁמוֹת מְלַמְעֵלָה
וְנִפְטָרִים בְּצַעֲרֵרוֹתָם, זֶה דְּבָרִים שְׁנִסְתָּרִים מִכָּל אֶחָד.

זוֹכִים עַל יְדֵי זֶה לְהַנְצִיל מֵהִגְיָהנוּם, כְּפִי שְׁחַכְמִינוּ זְכוּרוֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים
(סוּטָה טו): "שְׁמַבְזְבִּזִין דִּין אָבִיהֶם לְעֵתִיד לְבוֹא", הֵם מְסַלְקִים אֶת כָּל
הַדִּינִים מֵהוֹרִיָּהם, בְּזֶה הֵם מְפָרְשִׁים אֶת הַפְּסוּק (זְכוּרָה ד, י): "כִּי מִי בְּזו", מִי
קוֹרֵעַ אֶת הַדִּינִים, "לְיוֹם", שְׁיָחִיו לְעֵתִיד לְבוֹא? "קְטָנוֹת", - הִילְדִים
הַקְּטָנִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר (תַּנְחומָא פִי תַצָּא, ב): "אִם מֵת לְאָדָם בֶּן, לֹא יֵהָא
קוֹרָא תַגָּר, שְׁהִבֵּן מְרַצָּה אוֹתוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא". שְׁאָדָם לֹא יְבוֹא
בְּטַעֲנוֹת עַל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִילָד שְׁנִפְטָר מְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם עַל הַהוֹרִים.

על שְׁאֵלֶתְךָ הָאֵם לְהִקָּים מַצְבָּה; לֹא עוֹשִׂים מַצְבָּה לְיָלָדִים קְטַנִּים, אֲפִילוּ לְיוֹתֵר גְּדֹלִים וּפְנֹדָאֵי לֹא בְּגִיל שְׂבָעָה חֲדָשִׁים. גַּם לֹא הוֹלְכִים לְקָבֵר שֶׁל יָלָדִים, זֶה לְטוֹבַת נַשְׁמָתָם. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לֹא לְהַפְחִיד יָלָדִים, אֲלֵא לְלַמֵּד אוֹתָם אֵיךְ לְהִתְנַהֵג

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרַת ... תַּחֲנִי?

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

צְרִיף לְלַמֵּד יָלָדִים שָׂאֵם מְכַאֲבִים, מְצִיקִים לְשָׁנִי - זֶה דְּבַר מְאֹד חֲמוּר, מְאֹד מְסַכֵּן לְהִכְאִיב לְשָׁנִי, בְּפֶרֶט לְיִלְדָּה שְׁלֹא יְכוּלָה לְלַכֵּת, כּוֹלֵם צְרִיכִים לְעִזּוֹר; וְלֹא לְעִשׂוֹת צָחוּק מִמֶּנָּה.

אִם הַיְלָדוֹת עָשׂוּ דְבַר כְּזֶה, הֵן לְקַחוּ אֶת הַיְלָדָה שְׁלֹא יְכוּלָה לְלַכֵּת וְחִקּוּ אוֹתָהּ - זֶה לֹא הַבְּעֵיָה שְׁלֵהֵן, הֵן יְלָדוֹת; יָלָדִים לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, יָלָדִים הֵם טוֹבִים, יָלָדִים הֵם טְהוֹרִים. לְיָלָדִים צְרִיכִים לְלַמֵּד; אִם קוֹרֵה דְבַר כְּזֶה הַמּוֹרוֹת צְרִיכוֹת לְסִגּוֹר אֶת הַסְּפָרִים וּלְהִתְחִיל לְדַבֵּר לְיְלָדוֹת מֵה זֶה רְגִשׁוֹת; מֵה נִקְרָא לְהַצִּיק, מֵה זֶה לְהִכְאִיב; אִם מְכַאֲבִים לְשָׁנִי זֶה יְכוּל אַחַר כָּף לְקָרוֹת לְאָדָם עֲצָמוֹ.

לֹא צְרִיף לְהַפְחִיד יָלָדִים עִם דְּבָרִים מִפְּחִידִים, לֹא צְרִיף לֹאמֵר לָהֶם: 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְקַשֵּׁיב לְתַפְלוֹת שֶׁל אֱלוֹ שְׁמִכְאֲבִים לְאַחֲרִים'; זֶה כְּשֵׁישׁ דַּעַת, כְּשֵׁישׁ שְׂכָל, אֲצֵל אֲנָשִׁים מְבוֹגְרִים. אַבְּל יָלָדִים הֵם יָלָדִים, צְרִיף לְחַנֵּף אוֹתָם וּלְלַמֵּד אוֹתָם. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לא אעשה שידוך בלי רצונכם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

אני חותם לכם שלא אעשה את השידוך עם הבת שלכם ... תחי' בלי
רצונכם.

אין לכם מה לפחד.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

שום דבר לא חשוב יותר מלחנך ילדים יהודים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש

תכניס את הראש שלך בתלמוד תורה; אצלי התלמוד תורה ובית הספר הם
הכי חשובים, שום דבר לא חשוב יותר מלחנך ילדי ישראל.

אם יש דברים שצריכים לתקן - דבר עם המנהל ר' ... גרו יאיר; אל תפחד
לדבר אתו, אל תפחד להעיר, ואם אתה רואה שזה לא מסתדר - דבר אתי,
אל תחשוב אני לא רוצה להפריע לראש הישיבה, בזה שלא מעירים, לא
מתקנים - בזה מפריעים לי, מכאיבים לי. אני רוצה לדעת כל פרט שקורה
אצלי במוסד.

אתמול בלילה הזיזו את השעון; אנחנו נכנסים לחלק השני של השנה, זמן
קניץ. עכשיו הילדים נהיים יותר שובבים, לכן צריכים לראות להכניס בהם
כמה שיותר יראת שמים ואמונה טהורה עם מתיקות ונעימות.

...

אני מקנה שאתה עדיין לומד את השיעורים כסדרן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
ליקירי אהובי ... גרו יאיר

שמעתי שעברת דירה מפה, הלכת ל...; אני רוצה לאחל לך, השם יעזור
שתצליח, שיהיה לך שפע גדול ותרוה נחת מילדיך המאירים, אמן.
אני מקנה עדיין לומד את השיעורים כסדרן על פי סדר דרך הלימוד
של רבינו (פמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו); היום מתחילים ספר חדש 'ספר
ויקרא'; פרשה חדשה; תצטרף, תלמד בכל יום קצת חומש, משניות
ובעקר אל תחסיר מללמוד בכל יום את הדרך גמרא - כך תצליח.

...

ילדים מחזקים את שלום הבית

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

כשהיית אצלי עם אשתך תחיי ראיתי שיש לך על מה להודות.
תודה להשם יתברך שיש לך אישה יקרה תחיי; היא רוצה להיות אמא, יש
לה את הכוחות לנהל בית גדול, זה לא יקח ממך כלום; ילדים רק מחזקים
עוד ועוד את הקשר בין איש לאשתו.
נתתי לה את הצדק, כי כך קבלתי מרבנים גדולים. אם הספור היה הפוך,
אם היא היתה מבקשת וכו', אם הייתי שומע ממנה שאין לה את הכוחות
- זה משהו אחר, אבל היא בריאה וחזקה פיזית ונפשית, היא רוצה ילדים,
יש לה את השכל לרצות את זה; אתה רוצה לחכות - על זה אני יכול לחזק
אותך שזה רק יעשה אתכם יותר ויותר קרובים, הפוך ממה שהחיים של
הגוי הטמא אומרים.

...

תהיה גֵּאָה עִם הַצֵּלָם אֱלֹקִים שְׁלֶךְ, הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת שְׁלֶךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, רֵאשׁ חוֹדֶשׁ נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד שָׂמַח לְרֵאוֹת אוֹתָךְ לוֹמֵד וּמְתַפְּלֵל בִּישִׁיבָה.
רְאֵה לְדַבֵּר יָפֵה עִם כָּל אֶחָד, כִּי תִקְנֶה לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן
עַד שֶׁתִּמְצָא אֶת הַשִּׁדּוּךְ הַטוֹב שְׁלֶךְ.

תהיה גֵּאָה עִם הַצֵּלָם אֱלֹקִים שְׁלֶךְ, הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת שְׁלֶךְ. יִשְׁנֵם כָּאֵלֶּה שִׁישׁ
לְהֵם רֵאשׁ הַפּוּף, הֵם מְגַלְחִים אֶת הַזְקֵן וּמְגַדְּלִים זְקָן מְעַל הַמְּצַח, זֶה מְרָאֶה
שֶׁהֵם עוֹמְדִים עִם רֵאשׁ הַפּוּף; אֲבָל אִם הָרֵאשׁ יִשָּׁר, אִזּוֹ מְגַלְחִים אֶת הַשַּׁעַר
מְעַל הַמְּצַח וּמְגַדְּלִים אֶת הַזְקֵן הַקְּדוּשׁ.

...

לְשׁוֹכֵר יֵשׁ תְּמִיד טְעֵנוֹת עַל הַמְּשָׁפִיר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, רֵאשׁ חוֹדֶשׁ נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטִי

אֲפִילוֹ שֶׁכָּכֵךְ דְּבַרְנֹו, בְּכָל זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּר עַל זֶה בְּכַתֵּב.
הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר הוּא לֹא כָּל כֵּךְ רַע כְּמוֹ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב; זֶה הַטְּבַע שֶׁל
שׁוֹכֵר, תְּמִיד יֵשׁ לוֹ טְעֵנוֹת עַל הַמְּשָׁפִיר. הַשׁוֹכֵר עוֹבֵד קָשָׁה לְהַרְוִיחַ, עַד
שֶׁהוּא מְקַבֵּל אֶת הַמְּשַׁכֵּת שְׁלוֹ - הוּא צָרִיךְ לְתַת אֶת זֶה לַמְּשָׁפִיר בְּכָל
חוֹדֶשׁ; זֶה גּוֹרֵם הַרְגָּשָׁה רָעָה, הַרְוָחִים שֶׁל רוֹב הַחוֹדֶשׁ הוֹלְכִים לְפָלוֹנִי
אֱלֻמוֹנִי; לְכֵן מִתְחִילִים לְחַפֵּשׁ, זֶה לֹא בְּסֻדֵּר וְזֶה לֹא בְּסֻדֵּר.

אֲחֵרַת זֶה עִם אֱלוֹ שְׁחוֹשְׁבִים: 'אֵף אֶחָד לֹא חָיֵב לִי כְּלוּם'; הוּא מְסַתְּפֵל עַל
כָּל הָעוֹלָם בְּמַבְט מְאִיר, הוּא רוֹאֶה רַק שְׂאֲנָשִׁים מְטִיבִים אֶתוֹ, הוּא מְסַתְּפֵל
עַל הַמְּשָׁפִיר שְׁלוֹ בְּרַחֲמִים, הוּא רוֹאֶה בּוֹ מְשֵׁהוּ אֲחֵר, הוּא רוֹאֶה אָדָם
שְׁבוֹנֶה בֵּית, הוּא מְתִינֵיגַע - כְּדִי שִׁיְהִיָּה לִי אֵיפֶה לְגוֹר, 'מִישֵׁהוּ עוֹשֶׂה
בְּשִׁבְלִי, לְמָה?' אֶחָד כְּזֶה מְבִיא אֶת דְּמֵי הַשְּׁכִירוֹת בְּשִׁמְחָה, הוּא מוֹדֶה
וּמְהַלֵּל לְכָל אֶחָד.

אם הִזָּה לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ, מִי הִזָּה אֶזְ אֲשֶׁם שְׁכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ לֹא נַעֲשִׂים ?
אֲנִי מֵאֲחַל לָךְ בְּקָרוֹב בֵּית מִשְׁלָךְ ; אֲנִי מִקְנָה שְׁתֵּהִיָּה שְׁמִיחַ בְּבֵית הַפְּרָטִי
שְׁלָךְ.

...

יְלָדִים לֹא מִתְכַּוְּנִים לְהִרְעוּ, צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתָם מֵה לַעֲשׂוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, רֵאשׁ חוֹדֶשׁ נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרַת ... תַּחֲזִי', קְרִיַת בְּרִסְלָב לִיבֶעֱרֻטִי

יִשְׂר פַּח גְּדוֹל עַל הָעֶזְרָה לְמוֹסְדוֹת בְּכוֹז מְסִירוֹת; הַמְזַכֵּירוֹת הֵן הָעֶקֶר
בְּמוֹסֵד, כִּי בְּלִי הַמְשָׁרֵד אֵין שׁוֹם דְּבָר. בְּזֶה שְׂאֵתָם וְהַנָּשִׁים הָאֲחֵרוֹת יוֹשְׁבוֹת
בְּמִשְׁרָד וְעוֹבְדוֹת עֲבוֹר הַמוֹסֵד - רַק כֶּף יֵשׁ מוֹסְדוֹת.
תִּמְסְרוּ לְמִזְכֵּירוֹת שְׁלֹא לְהַעֲנִישׁ יְלָדוֹת; יֵשׁ לָנוּ מוֹרוֹת מְאֹד טוֹבוֹת וּבְכַפְרֻט
מֵרַת ... הֵן שׁוֹמְרוֹת, הֵן מְחַנְכוֹת אֶת הַיְלָדוֹת.

יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר קָרָה אֶצֶל הַיְלָדוֹת הַקְּטַנְטָנוֹת, הֵן לֹא שִׁחְקוּ
בְּעֵדִינּוֹת, הִרִימוּ אֶת הַשְּׂמֵלָה וְכוּ'; בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ רָגַע הַמּוֹרָה לֹא הִיָּתָה שָׁם
וּבְדִיוֹק הִיָּתָה שָׁם מְזַכֵּרָה, הִיא נִבְהָלָה וְהַכְּנִיסָה יְלָדָה לְמִשְׁרָד כְּעוֹנֵשׁ.
אֶז אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שְׁלֹא תַעֲרַכְבוּ אֶת הַיּוֹצְרוֹת; כָּל מֵה שְׁקוֹרָה, צְרִיכִים
לְדַבֵּר עִם מֵרַת ... תַּחֲזִי' - הַמְנַהֲלַת מוֹוִילִיָּא מְסַבּוֹרָג, הִיא גַם שׁוֹאֵלַת אוֹתִי
אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

בְּפִרְט שְׁמִדְבָר בְּיְלָדוֹת קְטַנְטָנוֹת, יְלָדוֹת יְקָרוֹת, נְשָׁמוֹת; כְּשֶׁהֵן לֹא
מְשַׁחֲקוֹת בְּעֵדִינּוֹת זֶה לֹא רַע, הֵן עֲדִיין לֹא יוֹדְעוֹת כְּלוֹם, צְרִיף לוֹמַר לָהֵן
יָפָה, אֶז הֵן מְצִיָּתוֹת. כֶּף הִיא עֲשֵׂתָה; הִיא דְּבָרָה לְיְלָדוֹת מְכָל הַלֵּב, בְּכוֹז
חֲמִימוֹת, עַד שֶׁהַיְלָדוֹת הַקְּטַנְטָנוֹת קִבְּלוּ עַל עֲצָמָן לְהִיֹּת עֲדִינּוֹת.

תַּחֲזִקוּ אֶת כָּל הַמְזַכֵּירוֹת שֶׁהֵן תְּרַגְּשְׁנָה כְּמֵה הֵן חֲשׁוֹבוֹת. אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה אֲתֵן
חֲשׁוֹבוֹת; כָּל הַמְזַכֵּירוֹת חֲשׁוֹבוֹת מִי צְרִיף אוֹתִי? מֵה אֲנִי כְּבָר עוֹשֶׂה? וְכוּ'
וְכוּ'; כִּי כֶּף חוֹשְׁבִים כָּל אֵלּוּ שְׁעוֹשִׂים עֲבוֹר רַבִּינוּ.

...

תתפלל עם הילדים שנוכל לשלם לעובדים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
לכבוד המלמד החשוב שלנו ... גרו יאיר

אשריך ואשרי חלקך! להיות מלמד זה מהדברים הכי גבוהים בעם ישראל.
מלמדים מחנכים דורות למען הקדוש ברוך הוא, בפרט מלמדים שנוהרים
על כל ילד וילד, הם מתמסרים לילדים שמגיעים מבתים שבורים ונותנים
להם חם ואהבה - הם מאוד חשובים אצל הקדוש ברוך הוא.

אני מקווה להשם יתברך שהשכר שנוכל לשלם לכל המלמדים, אתם
תוכלו להכין את החג בהרחבת הדעת.

אני זקוק לנסים גדולים, אבקש ממך, תתפלל בכל יום עם כל הילדים את
המלים האלו: "רבונו של עולם, עזר שלמוסד יהיה שפע גדול, שיוכלו
לשלם לכל הצוות בזמן".

בזכות התפלות של תינוקות של בית רבן יהיו לנו ניסים.

...

אשרי אלו שנוהרים בנטילת ידים בבקר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ראש חודש ניסן, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

כשישנים ביום צריכים לטול ידים; זה לא צריך להיות ליד המטה, אבל
צריך לטול ידים עם כלי כל יד שלוש פעמים.

זה כשישנים ביום, אבל בלי צריך להזהר מאד לא ללכת לישון רק אם
הכינו קערה וספל לנטילת ידים, כדי שיוכלו לטול ידים מיד כשקמים וחס
ושלום לא לרדת מהמטה עם ידים טמאות.

אשרי אלו שמאד נוהרים בנטילת ידים בבקר, בפרט נשים יהודיות; כך הן
יביאו קדושה וטהרה לבית.

...

תְּלַמֵּד כָּל יוֹם חוֹמֵשׁ עִם תְּרַגּוּם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת וִיקְרָא, ב' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְמוּל הַתְקִימָה חַתוּנָה בִּישִׁיבָה, הִיָּה לָזֶה אֶת כָּל הַטְּעָמִים; הִיָּתָה שְׁמֵחָה גְדוּלָה מְאֹד. הַיּוֹם בִּבְקָר הִיָּתָה בְּרִית בִּישִׁיבָה, אֶצֶל הָאֲבָרָךְ הִיקָר ... גְּרוּ יְאִיר. אֶתְמוּל גַּם הִיָּה עוֹד שִׁידוּף בִּישִׁיבָה, תְּלַמִּיד הִישִׁיבָה עִם תְּלַמִּידָה מִבֵּית פִּיגָא. מָחָר בְּעָרֵב גַּם תִּהְיֶה חַתוּנָה בִּישִׁיבָה. הַשְּׂמָחוֹת מִמְּשִׁיכוֹת; הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁזֶה לֹא יַעֲצֹר.

אֲנִי מִקְנָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם לְהַגִּיעַ לְחַג הַפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ עִם עוֹד כַּמָּה שְׂדוּכִים. אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת מָה שְׁמוֹהֲרָא"ש עָשָׂה כָּל חַיָּיו בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ.

מוֹהֲרָא"ש הֵרַג וְשָׁחַט אֶת עֲצָמוֹ עֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; מוֹהֲרָא"ש סָפַר, בְּעוֹדוֹ בַּחוּר הוּא רָאָה אִיף הֵרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי דָּוִד יִצְחָק אֵיזִיק מִסְקָא לִיעַ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ טוֹבֵל, הוּא שָׁמַע אִיף הוּא צוּעַק: "סְקִילָה! שְׂרָפָה! הֵרַג! חֲנֹק!" מוֹהֲרָא"ש הִיָּה מְחַקֶּה אֶת הַנִּיגוֹן שְׁלוֹ אִיף הוּא אָמַר זֹאת; מָה אוֹמַר לָךְ, לֹא שְׁמַעְתִּי אִיף מוֹהֲרָא"ש אָמַר אֶת זֶה, אֲכַל רְאִיתִי בְּעֵינַי אִיף מוֹהֲרָא"ש נִסְקַל, נִשְׂרַף, נִהָרַג, וְנִחְנַק - עֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; הוּא עָשָׂה שְׂדוּכִים כְּשֶׁכָּל הַעֲתוּנִים כְּתָבוּ עָלָיו, רְצוּ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְבֵית הַסּוּהָר; בְּכָל זֹאת הוּא עָשָׂה הַכֹּל כְּדֵי לְהַכְנִיס קְדוּשָׁה בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן; תִּתְחִיל סָפַר וִיקְרָא, אֶתְמוּל הַתְחַלְנוּ סָפַר חֲדָשׁ; לְמָה שְׁלֹא תְּלַמֵּד קִצַּת חוֹמֵשׁ עִם תְּרַגּוּם כָּל יוֹם? מָה כְּבוֹר נִשְׂאָר מֵהָאָדָם? רַק הַמְעַט תוֹרָה, הַמְעַט חוֹמֵשׁ, מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּדֵי הַהֲכָנָסִים אֶת הַחֵג צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַהֲלָכוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ, תּוֹשְׁבֵי קְרִית בְּרֶסֶלֶב, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ
הַיּוֹם יִתְקַיֵּם שִׁיעוּר כָּלְלִי מֵהַמּוֹרָה הוֹרָאָה שְׁלִיט"א, אֲנִי רוֹצֵה שְׁכַל אֶחָד
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יָבוֹא לְשַׁעוֹר.
אוֹי וְאֲבוֹי אִם נִגְשִׁים לַחֵג בְּלִי לְדַעַת אֶת הַהֲלָכוֹת; חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה
אוֹמְרִים (אָבוֹת ב, ה): "וְלֹא עִם הָאֲרֶץ חֲסִיד"; אִיךְ אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיס אֶת הַחֵג
בְּלִי לְלִמּוּד אֶת הַהֲלָכוֹת! ?
אֲחֵרֵי הַשִּׁיעוּר יוֹכְלוּ לְמַפּוֹר אֶת הַחֲמִץ אֲצֵל הַמּוֹרָה הוֹרָאָה שְׁלִיט"א.
גַּם צְרִיכִים לְתַמְךָ בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; הָאֲבָרָה הִיָּקָר ... פֶּתַח עֲכָשְׁיוֹ צְרִכְנֶיהָ
בְּקִרְיָה, צְרִיכִים לְקִנּוּת אֲצֵלוֹ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הָעֶצֶה הַכִּי טוֹבָה לְהַנְצִל מִפְּחָדִים, הִיא לְשַׁנֵּן אֲמוּנָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"א
... תַּחֲנִי'
קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.
הָעֶצֶה הַכִּי טוֹבָה לְהַנְצִל מִפְּחָדִים, הִיא לְשַׁנֵּן אֲמוּנָה; כַּמָּה שְׁיֹתֵר מְשַׁנְנִים
אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה כִּף יוֹצְאִים מֵהַפְּחָדִים.
תְּשַׁנְנוּ אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה; תֹּאמְרוּ לְעֶצְמְכֶם: "אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעַשׂוֹת
לִי כְּלוּם, הַכֹּל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אֵתִי כְּאֵן,
הוּא שׁוֹמֵר עָלַי, הוּא אֵתִי"; זֶה יוֹצֵא מִמְּכֶם אֶת כָּל הַפְּחָדִים.
תֹּאמְרוּ קִצְתַּת תְּהִילִים כָּל יוֹם; זֶה יְהִיָּה טוֹבָה לְנַשְׁמָה שֶׁל אַבִּיכֶם. גַּם תִּנּוּ כָּל
יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה לְטוֹבַת נַשְׁמָתוֹ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

שְׁהַמְחָשָׁבִים יִהְיוּ מְסוּנָנִים הַיָּטֵב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲזִי, קִרְיַת בְּרִסְלָב

קַבְלֵתִי אֶת הַמְכָתֵב.

טוֹב מְאֹד שְׁאַתֶּם כּוֹתְבִים לִי מֵה שְׁקוֹרָה בְּמִשְׁרָד; כְּבָר הַיּוֹם אָנִי הוֹלֵךְ לִפְעַל
בְּנִדוּן, שְׁהַמְחָשָׁבִים יִהְיוּ מְסוּנָנִים הַיָּטֵב.

תִּכְתְּבוּ לִי כָּל פֶּרֶט שְׁאַתֶּם רוֹאִים וּמֵה שְׁאַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן; אָנִי
לֹא רוֹצֵה שְׁיִהְיוּ מְכַשׁוֹלוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ.

הַשֵּׁם יִשְׁמַר עָלֵינוּ מִכָּל רָע.

...

רְאֵה תִּכְרַף וּמִיד לְשֵׁים סְנוּן עַל הַמְחָשָׁבִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... גִּירוּ יָאִיר

אוֹמְרִים לִי מֵהַמִּשְׁרָד שְׁאִין סְנוּן עַל הַמְחָשָׁבִים; כְּבָר כְּתַבְתִּי כְּמָה פְּעָמִים
שְׁחָיֵב לִהְיוֹת סְנוּן חֲזָק בְּמִשְׁרָד, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה כָּל כֶּף קָשָׁה לַעֲשׂוֹת אֶת
רְצוֹנִי.

אָנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ שׁוֹב, רְאֵה תִּכְרַף וּמִיד לְשֵׁים סְנוּן עַל הַמְחָשָׁבִים; הֵן בְּקִרְיָה
וְהֵן בְּווִילְיָאמְסְבוֹרְג, אָנִי לֹא רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה אֲצִלְנוּ אִינְטֶרְנֵט פְּתוּחַ, שְׁיִצְאֻ
מְכַשׁוֹלוֹת.

בְּמָקוֹם שְׁיִשׁ דְּבַר עֲרוּהַ הַשְּׂכִינָה מְסַתְּלָקֵת; הַתּוֹרָה אוֹמְרַת (דְּבָרִים כג, טו): "כִּי
ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקִרְבְּךָ מִחֲנֹךְ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיבֶיךָ לִפְנֶיךָ, וְהָיָה מִחֲנִיךָ
קְדוֹשׁ, וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר, וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר:
"תִּתְנַהֲגוּ בְּקְדוּשָׁה, כִּי אִם לֹא תִתְנַהֲגוּ בְּצַנִּיעוֹת אֲעֹזֵב אֶתְכֶם"; אִין דְּבַר
עֲרוּהַ גְּדוֹל יוֹתֵר מֵאִינְטֶרְנֵט פְּתוּחַ רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

...

אם מישהו חטא, עדיין לא כל יהודי כשר הוא משחת

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, ג' ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אשתך כתבה לי דברים יפים מאד ממך; היא אומרת שאתה אדם טוב עם אפי טוב, היא מבקשת ממני שאכתב לך על הפאב שיש לך וכו' וכו'.

האמת היא שזה אחת מהסבות העקריות למה אנשים עוזבים את דרך התורה; בפרט אנשים צעירים, בחורים, כשהם רואים שהאנשים שהם תמיד העריצו, שצריכים ללמוד מהם תורה ומצוות - הם בעצמם מגלים, הם אנשים שעושים מעשי תועבה - זה מזעזע אותם, עד שהם עוזבים הכל; הם כבר לא יכולים לקבל יראת שמים, תורה ושום הדרכה - כי אין להם אמון באחרים, עד שהם מסתכלים על כל יהודי כעל מגול, כעל משחת.

מאד אבקש ממך, אם נודע לך עכשיו מהאחים ואחיות שלך מה אביכם עשה רחמנא ליצלן, אל תעזב ואל תזרק את הקדוש ברוך הוא; להפך, זה צריך לחזק אותך שהעולם אינו הפקר ובסוף מתגלים כל המעשים המלכלכים.

אנשים חושבים שיכולים להסתתר, אפשר לעשות מעשי נבלה; אבל בסוף הם נהיים מבזים בפני כולם. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (במדבר רבה ט, א): "הנואף אומר אין ברירה יודעת בי, לפי שכל מעשיו אינן אלא בחשף, והקדוש ברוך הוא מפרסמן בעולם".

מאד אבקש ממך, אל תסתכל על כל יהודי עם זקן ארוך שהוא משחת. לצערנו יש כאלה שהם לא בריאים, עד כדי כך שהורים עושים עם ילדיהם השם ישמרנו וקשה אחר כך להמשיך עם החיים, בפרט הילדים שמתעללים בהם - הם נהרסים לכל החיים, אבל זה לא אומר שכל יהודי הוא כך; חס ושלום לומר כך ולחשב כך.

תתחזק בכל הפוחות. ראה איזה מתנה הקדוש ברוך הוא נתן לך; יש לך אישה שמבינה אותך, אישה שמרחמת עליך, אשתך מבקשת ממני שאכתב לך מילות חיזוק, היא מספרת מכל הלב כל מה שעברת, כמה קשה לך

וכמה היא רוצה להמשיך להחזיק את הבית אתך, ביחד לגדל את הילדים, ביחד לראות נחת מהילדים ומהדורות הבאים.
עוד אכתב לך עוד חיזוק; ערב פסח עכשיו, אני טרוד בעזרה בבית, גם נולד לנו בן למזל טוב, אשתי חזרה היום מבית החלמה, אני צריך לקצר. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

על ידי אמונה אפשר לראות ספורים מפלאים של תפילה, נסים מפלאים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקרא, ד' ניסן, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך שתעזר בבית להוציא את החמץ; העקר מה שאשה מצפה מבעלה זה המילים הטובות והחיזוק, האזן קשבת, להקשיב למה שהיא נאנחת ומה היא אומרת.

לגבי ההוצאות הגדולות של החג; אתה מכיר את הספור עם הקוף, הנה יהודי שהתפרנס מהפעלת בית מרווח; הנה לו מזה פרנסה בדחוק, בקשי הנה לו ממה לחיות. כסף לא הנה לו אבל הנה לו משהו שיותר חשוב מכסף, הנה לו אמונה חזקה; הוא ידע בודאות שהקדוש ברוך הוא יעזור לו, הוא לא דאג כלל.

פעם אחת שאלו בעל הבית - הפריץ: "מאיפה יהיה לך כסף לחג הפסח? הרי אין לך כלום!" ענה לו היהודי בחינה: "הקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותי; הוא נותן לי פרנסה כל השנה והוא לא יעזוב אותי גם עכשיו בפסח".

הפריץ חשב: 'אני יראה ליהודי, אני יודא שהיהודי יהיה ללעג ולקלס'; הפריץ התישב לספור את הכסף שלו, הוא לקח כל מטבע ונקש בו על השיניים שלו כדי לשמוע את הקול אם זה עשוי מזזהב טהור או שזה מזיף,

לפריץ היה קוף וקוף הרי מחקה הכל, כשהפריץ יצא מביתו הקוף התחיל לאכול את מטבעות הנהב עד שהוא התפגג ומת, הפריץ קם בבקר וראה את הקוף שלו מוטל מת, הוא מאד כעס וחשב שהוא יציק ליהודי עם זה. הוא לקח את הקוף המת וצנה למשרתו שיזרק את זה לבית של היהודי. היהודי יושב בביתו, פתאום הוא שומע קול נפץ, הוא רץ לראות והוא רואה קוף מת מוטל על הארץ, הוא מיד זקה שזה הקוף של הפריץ, הוא מרים אותו כדי להוציא את זה והוא רואה שנופלות מתוך הפה של הקוף מטבעות זהב, וכבר היה לו כסף עבור החג.

בליל פסח הפריץ רצה לראות מה קורה אצל היהודי; אז הוא הלך להסתכל וראה שהיהודי יושב כמלך עם אשתו וילדיו בשלחן יפה מאד, כמו שכל היהודים נראים כמלכים בליל הסדר, הוא לא יכל להתאפק, הוא נכנס ושאל ליהודי מאיפה יש לו את כל זה? מספר לו היהודי כל הספור; והפריץ כבר היה צריך להודות שהקדוש ברוך הוא נותן פרנסה.

אל תחשוב שהיום אין כאלה ספורים, היום יש את אותם ספורים; אלו שיש להם אמונה חזקה - הם יספרו לך ספורים של תפילה, ספורי נסים, עוד יותר יפים מהספור הזה.

לי בעצמי יש ספור שאני עדיין לא יכול לספר, שקנה אתי השבוע; הקדוש ברוך הוא כל כך טוב אלי, הוא עוזר לי בהכל; כמה שאודה לו אני לא יכול להספיק להודות לו על הטוב שהוא עושה אתי. בעקר על הנס הגדול שאני יודע מרבינו, אני יודע שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם, אני מרגיש את השם יתברך; אני מרגיש את הטעם המתוק והנעים של האור שמאיר את העולם.

אם גם אתה רוצה להרגיש את זה, אתה גם רוצה שיהיה לך את הטעם המתוק - קח את העצה של רבינו; לך לטייל עם הקדוש ברוך הוא, תשוחח אתו, ספר לו כל מה שעובר עליך - ויקוים אצלך מה שכתוב בתורה (ויקרא כו, יב): "והתהלכתי בתוכם, והייתי לכם לאלקים, ואתם תהיו לי לעם", אומר רש"י: "אטייל עמכם בגן עדן כאחד מכם", אפשר לזכות לטייל עם הקדוש ברוך הוא ולהיות בגן עדן, עיין שם; כלומר, כשאדם הולך ברחוב

וּמְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְשׁוּחַח עַל כָּל מָה שְׁמַצִּיק לוֹ - הוּא הוֹלֵךְ לְטִיֵּל עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, אֲנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת לְעֶזְרוֹ בְּבֵית לְהַכִּין אֶת הַחֵג; אֶתְמוֹל אֲשַׁתִּי חֲזָרָה מִבֵּית הַחֲלָמָה אַחֲרֵי הַלִּידָה, אֲנִי צָרִיךְ לְעֶזְרוֹ לָהּ; עוֹד אֶכְתֵּב לָךְ.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

תָּן אֶת הַתְּרוּמוֹת שֶׁלָּךְ לְיִשִּׁיבָה שְׁעֶזְרָה וְעוֹזֶרֶת לָךְ
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁתִּתֵּן אֶת הַתְּרוּמוֹת שֶׁלָּךְ לְיִשִּׁיבָה שְׁעֶזְרָה וְעוֹזֶרֶת לָךְ; אֲנַחְנוּ מְיַחְדָּלִים וּמְצַפִּים שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲזְרוּנוּ לְמוֹסָד.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֵׁלֶם עֲכָשָׁיו לְמַלְמָדִים, לְמוֹרוֹת וּלְכָל הַצָּוֹת שֶׁל הַמוֹסָד.
תַּעֲזֹר גַּם לְגַבְאִים שְׁמֻכְסִים אֶת הַשְּׂכִירוֹת הַחוּדְשִׁית, יֵשׁ לָנוּ גַם אַבְרָכִי כוֹלֵל חֲשׁוּבִים; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹתָן צָדָקָה, הוּא יִתְבָּרֵךְ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
מָה אוֹמֵר לָךְ, אֲנִי רוֹאֶה שְׁצָרִיכִים זְכוּת לְתָרֵם לְמָקוֹם הַנִּכּוֹן.
הַשָּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטֵרס "יֵשׁ בְּמִי לְבַחֵר"
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

עֲכָשָׁיו עוֹמְדוֹת לְהַתְקִים שׁוֹב בְּחִירוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתְּדַפִּיס אֶת הַקּוֹנְטֵרס שְׁמוּהָרָא"ש כְּתֵב "יֵשׁ בְּמִי לְבַחֵר", וּלְהַפִּיץ אֶת זֶה

כַּמָּה שְׂאֵתָה יָכוֹל.

לְצַעֲרָנוּ מַעֲשֵׂה שְׁטָן הַצְּלִיחַ, לּוֹקְחִים חֶלֶק עִם הַרְשָׁעִים - הָעָרֵב רַב, עוֹד עוֹשִׂים מִזֶּה מִצְוָה, 'מִצְוָה לְשִׁמוּעַ דְּבָרֵי חֲכָמִים'; לְכֵן מְטַלְת עָלֵינוּ חוֹבַת הַשְּׁעָה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ כָּאֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָס שֶׁתּוֹכֵל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁכַבֵּר נִזְכָּה ל': (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; (מִיכָה ז, טו) ו': "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

אֵל תִּלְכוּ לְבַחֲיֵרוֹת, הָעֵקֶר שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה יִסְתַּדְּרוּ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד חֲבֵרֵי הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, ה' עָלֵיהֶם יִחְיוּ אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ; הַהֲכָנוֹת לְפֶסַח הֵן שׁוֹנוֹת לְגַמְרֵי כְּשִׁיּוֹדְעִים מֵרַבֵּינוּ, עוֹשִׂים הַכֹּל בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, שְׂמֵחִים לְהוֹצִיא אֶת הַחֶמֶץ.

כְּשִׂאֲתֶם מְנַקִּים אֶת הַחֶמֶץ תִּבְקָשׁוּ מֵהַשֵּׁם עַל הַחֶמֶץ שֶׁבִּלְב, הַחֶמֶץ שֶׁמִּנַּח בְּמַח; הַיִּצָּר הָרַע שֶׁנִּקְרָא (בְּרִכּוֹת יז): 'שְׂאוֹר שֶׁבַעֲסָה', שְׁלֹא יִהְיוּ לָנוּ שׁוּם קִשְׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

קִשְׁיּוֹת וּסְפָקוֹת הֵם אֲסוּרִים - אֲפִילוּ בְּמִשְׁהוּ; נִקּוּדָה אַחַת שֶׁל קִשְׁיּוֹת בְּאִמוּנָה זֶה כָּבֵר מֵר מָאֵד, כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהְרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה): "וְתַעֲשֶׂה מֵאוֹתִיּוֹת חֶמֶץ מִצָּה, הֵינּוּ שְׁלֹא תַחֲמִיץ חֲכַמְתְּךָ", לְחֶמֶץ וּמִצָּה יֵשׁ אֶת אוֹתָם אוֹתִיּוֹת, לְשִׁנְיָהֶם יֵשׁ מ' וְצ', כֹּל הַהֲבִדֵל הוּא רַק הָאוֹת חִי"ת וְהָאוֹת ה"א שְׁזָה בְּסֶף הַכֹּל הַבִּדֵל שֶׁל נִקּוּדָה קְטָנָה, כִּי אִם מוֹסִיפִים נִקּוּדָה קְטָנָה לָאוֹת ה"א זֶה נִהְיָה חִי"ת; אוֹמֵר רַבֵּינוּ שְׂצָרִיכִים לְהִזָּהֵר מִמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת אֲפִילוּ בְּמִשְׁהוּ.

חֲבָרִים יְקָרִים, דַּעוּ לָכֶם שֶׁבְּלִי תְפִילָה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּלוּם; צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה זֶהִיר מִמִּשְׁהוּ חֶמֶץ,

שְׂאֵזָה לְהַפְנִס לַחַג בְּשִׂמְחָה; רַק כִּן אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְהַזְהֵר מִחֲמִץ וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ בַּחַג.

מוֹהֲרָא"ש הָיָה מְסַפֵּר הַרְבֵּה אֶת הַסְּפֹר מֵהַצְּדִיק הַגָּדוֹל, רַבֵּי דָוִד מִמִּיקוֹלֵיב וְזָרוּנו לְבָרְכָה, תְּלִמִּידוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. הוּא לָקַח עַל עַצְמוֹ לַעֲשׂוֹת יֵין לְרַבּוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ, הוּא עָשָׂה אֶת זֶה בַּעֲצָמוֹ עִם כָּל הַחוּמְרוֹת, עִם כָּל הַעֲנִינִים וְכָל הַבְּחִינּוֹת וְכוּ' וְכוּ'. בְּדֶרֶךְ הַבִּיטָה עֲצָרוּ אוֹתוֹ בְּגָבוֹל וְהַשׁוֹמֵר פֶּתַח אֶת הַיֵּינ וְטָמֵא אֶת זֶה, זֶה נִהְיָה יֵין נֶסֶף. רַבֵּי דָוִד אָבֵד עֲשֵׂתוֹנוֹת, הוּא נִשְׁפָּר מְאֹד בְּקָרְבוֹ לָמָּה זֶה קָרָה, הוּא שָׂאֵל אֶת רַבּוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ לָמָּה זֶה קָרָה, שָׂאֵל אוֹתוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ: "בְּקִשְׁתָּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְטוֹבָה?" הוּא עָנָה לַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת שָׂכַח לְגַמְרֵי לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

מוֹהֲרָא"ש הָיָה תְּמִיד מְשַׁנֵּן זֹאת אֶתְנוּ, שְׁנֹזְכֵר לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל דָּבָר; רַק כִּן יֵשׁ הַצְּלָחָה.

אֲחִים יְקָרִים וְאֹהוּבִים, לְכוּ לְזַכּוֹת אַחֲרַיִם שְׁגַם לָהֶם יִהְיֶה מֵה שְׂיֵשׁ לָנוּ; תַּעֲסֶקוּ בַּעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל הַפְּצָה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַת אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ לְאַחֲרַיִם, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַחֲזִיק זֹאת רַק לַעֲצָמֵנוּ; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲסֵק בַּהַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרַסִּים כַּמָּה שְׂיוֹתֵר. כַּמּוֹבָן שֶׁזֶה לֹא יֵלֵךְ עַל חֶשְׁבוֹן הָאִשָּׁה; צְרִיכִים עֲכָשָׂיו לַעֲזוֹר בְּבִית לְהַכְנִיס אֶת הַחַג, אֲבָל בְּזִמְנֵים הַצְּדִדִּים צְרִיכִים לְלַכֵּת לְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁגַם לָהֶם יִהְיֶה אֶת הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ.

עֲכָשָׂיו עוֹמְדוֹת לְהַתְקִים שׁוֹב בְּחִירוֹת, צְרִיף לְלַכֵּת לְהַפִּיץ לְכוּלָם בְּמֵי אֲנַחְנוּ בּוֹחֲרִים; אֲנַחְנוּ בּוֹחֲרִים בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַפִּיץ לְכוּלָם שְׂיֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם וְכָל הַשָּׂאֵר זֶה שְׂקָר. לֹא הַמְּפִלְגָה הַזֶּה תַּעֲזוֹר לָנוּ וְלֹא הַמְּפִלְגָה הַהִיא תִּהְיֶה טוֹבָה, הַכֹּל שְׂטִיּוֹת; כָּל הַמְּפִלְגוֹת הָאֵלוֹ רּוֹצוֹת כְּבוֹד וְכֶסֶף, אֵינן לָנוּ חֵלֶק בַּעֲנִינֵים אֵלוֹ, לָנוּ יֵשׁ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. אַחֲרַיִם גַּם אוֹמְרִים: 'אֲנַחְנוּ מְצִיטִים לְדַעַת תּוֹרָה', אֲבָל זֶה תּוֹרָא עִם אֶל"ף, 'וְאֵתָא תּוֹרָא וְשָׂתָא לְמֵיא'; הַגִּיעַ הַשׁוֹר וְשָׂתָה אֶת הַמֵּים, אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה,

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּבֵרָא קַמָּא יז.): "אֵין מִים אֶלָּא תוֹרָה", הַתּוֹרָא שׁוֹתָה אֶת הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּית.

בְּבֵית צְרִיכִים לְהִסְתַּדֵּר, שְׂאִישׁ וְאִשָּׁה יִסְתַּדְּרוּ בִּינֵיהֶם. בְּאִידישׁ אומרים, כְּשֶׁלֹּא מִסְתַּדְּרִים: "מִיר שְׂטִימֶען נִישְׁט"; (אֲנַחְנוּ לֹא מִסְתַּדְּרִים) כְּשֶׁבְּעַל וְאִשָּׁה רְכִים אומרים עֲלֵיהֶם: "זײ שְׂטִימֶען נִישְׁט?" (הֵם לֹא מִסְתַּדְּרִים?) בְּמִלָּה הַזֹּאת מְשַׁתְּמָשִׁים גַּם כְּשֶׁאומרים: "אֲנַחְנוּ לֹא הוֹלְכִים לְבַחֲרֵינֵנוּ" (אוינו שְׂטִימֶען נִישְׁט); אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְכֶם, אֲנַחְנוּ לֹא בּוֹחֲרִים (שְׂטִימֶען נִישְׁט), אֲבָל בְּבֵית אֲנַחְנוּ בֵּין מִסְתַּדְּרִים (שְׂטִימֶען יא); תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ נִזְהָרִים מְאֹד לְהִסְתַּדֵּר בִּינֵיהֶם בְּבֵית (שְׂטִימֶען), לֹא לְרִיב.

תִּקְנּוּ מִשְׁהוּ יִפֶּה לְאִשָּׁה לְכָבוֹד הַחַג; תֵּן לָהּ כֶּסֶף בְּעֵין טוֹבָה, עִם כָּל הַלֵּב. תֹּאמֶר לָהּ זֶה בְּשִׁבְלֶיךָ לְכָבוֹד הַחַג, שֶׁהִיא תִּקְנֶה מֵהַשְּׁלֵבָה חֶפֶץ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לָךְ מֵהַיָּא קוֹנָה, אִשָּׁה רוֹצֶה מִשְׁהוּ אַחֵר, יֵשׁ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁלָּהּ שֶׁהִיא צְרִיכָה; תִּשְׁמַח אֹתָהּ.

הִנֵּה לָכֶם תְּפִילָּה, בְּקִשָּׁה מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְקַבֵּל אֶת הַחַג כְּרֵאוּי: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲכָשִׁיו מְגִיעַ חַג הַפֶּסַח, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְהַכִּין אֶת עַצְמִי לְקִרְאָת הַחַג הַקּוֹדֵשׁ, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הָאֲמִת שֶׁלְּבֹד אֲנִי לֹא מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, רַק עִם הַעֲזָרָה שֶׁלָּךְ אוֹכַל לְזִכּוֹת לְחַג יִפֶּה. תַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִיָּה לִי מִסְפִּיק כֶּסֶף שֶׁאוֹכַל לְקַנּוֹת הַכָּל לְכָבוֹד הַחַג, שֶׁאוֹכַל לְהַכִּין לְאִשְׁתִּי וְלִילְדֵי כָּל מֵה שֶׁהֵם צְרִיכִים עֲבוֹר הַחַג. תַּעֲזֹר לִי שֶׁאֲרָגִישׁ טַעַם מְתוּק וְנִעִים בְּחַג הַקּוֹדֵשׁ, שֶׁאֲהִיָּה רַק בְּשִׂמְחָה בְּמִשְׁךָ חַג הַפֶּסַח, אֲפִילוֹ כְּשֶׁדְּבָרִים לֹא יִלְכוּ כְּפִי רְצוֹנִי, אֲפִילוֹ שְׂדָבָרִים לֹא יִסְתַּדְּרוּ כְּמוֹ שֶׁתֹּאמְרֵנִי לַעֲצֵמִי, שֶׁלֹּא אֲכַעֵס וְלֹא אֲתַעֲצֵב אֶלָּא שֶׁאֲמַשִּׁיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. עֲזֹר לִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַכְנִיס בְּבֵית אוֹיְרָה שְׂמִיחָה, שֶׁאֲנִי בְּעַצְמִי אֲהִיָּה שְׂמִיחַ וְאֲשַׂמַּח אֶת אִשְׁתִּי וְיִלְדֵי. שֶׁהַשְּׂמִיחָה תַּעֲלֶה עַל גְּדוּתִי עַד כְּדֵי כֶּף שְׂמִי שֶׁרַק יַעֲמוֹד לִיָּדִי גַם יִהְיֶה שְׂמִיחַ.

רְבוּן הָעוֹלָמִים, אֲנִי מוֹסֵר לָךְ אֶת כָּל הַחַג שְׁלִי, אֲנִי מוֹסֵר אֶת עַצְמִי אֵלֶיךָ. עֲזֹר לִי שֶׁחֵס וְשְׁלוֹם לֹא אוֹכַל אֶף פְּרוּר חֶמֶץ וְשֶׁלֹּא יִמְצֵא בְּבֵיתִי מִשְׁהוּ חֶמֶץ בְּפֶסַח. עֲזֹר לִי שֶׁאֲשַׂמַּח בְּזֶה שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְנִקּוֹת אֶת הַחֶמֶץ מִבֵּיתִי וְאֲנִי זוֹכֵה לְאֲכֹל אֶת הַמַּצָּה הַקּוֹדֵשׁ. עֲזֹר לִי שֶׁאֲזַכֶּה לְכָל הַסְּגוּלוֹת שֶׁל הַמַּצָּה

הַקְדוּשָׁה, שֶׁהַמִּצְוָה תִּרְחֹץ אֶת לְבָבִי, שֶׁזֶה יִכְנִיס בְּלִבִּי אֲמוּנָה חֲזָקָה, שְׂאֵנִי יֵאֱמִין רַק בְּךָ מִכָּל הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִּי שׁוּם סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׂאֵדַע וְאֵאֱמִין בְּבַהֲיָרוֹת שֶׁרַק אַתָּה מְנַהֵל אֶת כָּל הָעוֹלָם, שְׂאִין שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם מִבְּלַעֲדֶיךָ. שֶׁהַמִּצְוָה תִּהְיֶה עֲבוּרִי לְרִפּוּאָה, שֶׁזֶה יִרְפָּא אוֹתִי מִכָּל סוּגֵי הַמַּחְלוֹת, הֵן מַחְלוֹת פִּיזִיּוֹת וְהֵן מַחְלוֹת נַפְשִׁיּוֹת, שֶׁזֶה יִרְפָּא אוֹתִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְיִרְפָּא אוֹתִי בְּרוּחָנִית.

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, עֲזֹר לִי שֶׁהַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַמִּצְוָה הַקְדוּשָׁה וְכָל הַמִּצְוּוֹת שֶׁל הַחֵג תִּלְוֶה אוֹתִי לְכָל הַשָּׁנָה, שֶׁאֶהְיֶה שְׂמֵחַ כָּל הַשָּׁנָה שְׂזִכִּיתִי לֶאֱכוֹל רַק מִצָּה וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם שׁוּם פְּרוּר חֲמִץ בְּפֶסַח. וְכִמוֹ כֵּן אֶשְׂמַח תָּמִיד עִם כָּל מִצְוָה שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה, עִם כָּל דְּבָר טוֹב שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה, אֶפִּילוּ כְּשֶׂאֵנִי מִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמֵי וְאֵנִי רוּאָה כְּמָה רְחוּק אֲנִי מִמֶּךָ, וְהֵיכָר הֲרַע רוּצָה לְהַכְנִיס בִּי מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת, שֶׁלֹּא אֶתֵּן לוֹ לְהִסִּית אוֹתִי, רַק אֲמַשִּׁיף לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵי מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁאֶסְתַּפֵּל רַק עַל הַחֲלָקִים הַטּוֹבִים שֵׁישׁ לִי, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

רְבוֹן הָעוֹלָמִים! אֲנִי רוּצָה לְצֵאת מִמִּצְרַיִם! כְּמוֹ שְׂבַנִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְשַׁעֲבָדִים בְּמִצְרַיִם תַּחַת הָעֵל הַכְּבֵד שֶׁל פְּרַעֲה וְהַמִּצְרַיִם הֲרַעִים, אוֹתוֹ דְּבָר גַּם אֲנִי מְשַׁעֲבָד לִיְצַר הֲרַע הַקָּשָׁה שְׁלִי, וְלַמַּדּוֹת הֲרַעוֹת וְתַאֲוֹת רַעוֹת שְׁלִי, וְאֲנִי לֹא רוּאָה דְרָךְ לְצֵאת מִהַגְּלוֹת הַפְּרֻטִית וְהַקָּשָׁה שְׁלִי. אֲבָא יְקָר, הָעֵינַיִם שְׁלִי לֹא טוֹבוֹת, הֵן רַק רוּצוֹת לְהִסְתַּפֵּל עַל מָה שְׂאֵסוּר, וְהֵן לֹא רוּצוֹת לְהִסְתַּפֵּל עֲלֶיךָ. הָאוֹזְנַיִם שְׁלִי רוּצוֹת לְשִׁמוּעַ רַק שְׁטִיּוֹת וְהֵן לֹא רוּצוֹת לְהַקְשִׁיב לְקוֹל הַצְּדִיקִים שְׂרוּצִים לְקַרֵּב אוֹתִי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. גַּם הָאֵף שְׁלִי לֹא בְסֹדֵר, יֵשׁ לִי "חֲרוֹן אֵף" גָּדוֹל, כָּל דְּבָר קָטָן שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ כְּפִי רְצוֹנִי, מִמֶּשׁ מוּצִיא אוֹתִי מִהַפְּלִים וְאֲנִי פּוֹעֵס כָּל כֶּף מֵהָר, הִפָּה שְׁלִי מִמֶּשׁ נְעוּל כְּשֶׂאֵנִי מַגִּיעַ לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְכֶשֶׂאֵנִי מַגִּיעַ לְלִמּוּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, בְּמִקּוֹם שְׂאֵנִיצַל אֶת הִפָּה שְׁלִי כְּרָאוּי, בְּמִקּוֹם שְׂאֵנִיצַל אֶת הַפּוּחוֹת הָאֲדִירִים וְהַגְּדוּלִים שֵׁישׁ לִי בְּפָה, אִם הֵייתִי מְשִׁיחַ אֶת לְבָבִי אֵלֶיךָ כָּל יוֹם, אִם הֵייתִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ כָּל מָה שְׂאֵנִי צְרִיךְ, כְּבָר מִזְמָן הֵייתִי נוֹשֵׁעַ וְהֵייתִי יוֹצֵא מִכָּל הַפְּעִיּוֹת שְׁלִי; אִם הֵייתִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הִפָּה שְׁלִי כְּדִי לוֹמַר אֶת הַמַּלְיָם שֶׁל

התורה הקדושה, התורה כבר מזמן היתה משמחת אותי ומרגיעה אותי מפל המידות הרעות ומפל התאוות הרעות שלי; במקום זה אני משתמש עם הפה רק לדבר שטיות ודברים שאפה לא מרשה לדבר, וזה מביא עלי עוד יותר צרות ובעיות. המח שלי לגמרי מעות, אני רק חושב מפל השטויות ובעירות, המח שלי מלא בכל סוגי הפחדים, אני רק חושב מה השני יאמר עלי, והמח שלי מעות עם כל סוגי המחלות והקשיים הנפשיים. אבא יקר, תשלח לי כבר את משה רבינו, עזר לי שכבר אמצא צדיק אמתי כמשה רבינו שיש לו את הכח להוציא אותי מגלות מצרים הקשה שלי, עזר שאקשיב לקולו של הצדיק, עזר לי שאצית לכל העצות של הצדיק ועל ידי זה אצא מהגלות הפרטית שלי, ארגיש באמת "כאילו הוא יצא ממצרים", אוכל לצאת מהמצרים שלי, ואז אוכל לשיר לפניה שירה, ולהודות לה על הנסים הגדולים שעשית אתי".

השם יעזר שפבר נזכה ל: (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; (מכה ז, טו) ו: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מי שיש לו סבלנות - הוא מבורך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פְּרִשְׁת ויִקְרָא, ד' ניסן, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

קבלתי את מכתבך.

עוד מעט אנחנו הולכים לאכול את המצה הקדושה, מצה מביאה אמונה; הזוהר הקדוש אומר (פרשת בא מא): מצה היא "מיכלא דמהימנותא" - מאכל שמביא אמונה, מאכל שנותן רפואה (זוהר פרשת תצוה, קפג): המצה הקדושה נותנת אמונה, היא מזככת את האדם שיחיה עם הקדוש ברוך הוא ואם חיים עם הקדוש ברוך הוא יכולים להתחזק בזמנים הכי קשים.

מאד אבקש ממך, עכשיו זה הזמנים שמנקים את החמץ; הנשים מופתות, הן מוסרות את נפשן עבור החג הקדוש - אז תעזר לאשתך. ואם אומרים לה מילה, אל תקח את זה רע, תדון לכף זכות - וכך תזכה לחג יפה.

בבית צריכים עצבי ברזל; לא יכול להיות שלום בבית רק אם יהיה לך את מדת הזהב של סבלנות. מי שיש לו סבלנות - הוא מבורך; יכולים לעבור את הדברים הכי קשים בחיים - אם יש סבלנות.

רבינו ספר (כוכבי אור, סיפורים נפלאים): היה גוי שהסתובב עם עניים והוא שמע איך היהודים משוחחים ביניהם שעוד מעט כבר מגיע חג הפסח; הוא התעניין מה זה 'פסח', ספרו לו כמה יפה החג; עורכים סדר וכל היהודים - אפילו העניים - אוכלים סעודה עשירה וטעימה; יושבים ליד השלחן כמלכים, אוכלים, שותים ושמחים. העניים אמרו לו שפדאי לצום כמה ימים לפני החג כדי להיות רעבים כהוגן לקראת הסדר, הגוי חשב לעצמו: 'אני חייב לנסות זאת; אתחפש ליהודי כדי שלפחות פעם אחת בחיים תהיה לי סעודה טובה'.

בליל פסח הגוי הזמין את עצמו אצל יהודי לסדר, סוף סוף כבר מתחילים, הוא יושב בשלחן הסדר ומצפה לאכול את הסעודה היפה והטעימה. כשהגיעו למרור הוא כבר לא יכל לסבול את הרעב, הוא חשב לעצמו שבטח עבדו עליו, כי הוא כבר כל כך הרבה זמן מחכה לסעודה ומסובבים אותו, הוא התרגז וברח.

אחר כך כשפגש את ידידיו וספר להם שנתנו לו לרעב עד שהביאו איזה מאכל חריף וכו', אז הם אמרו לו: "למה ברחת לפני שלחן עורך? אם היית מחכה עוד קצת - היית לך סעודה נפלאה".

כמוכן צריכים אמונה חזקה, עם אמונה יכולים להגיע לסבלנות; מי שמאמין שהקדוש ברוך הוא עושה הכל, עשה הכל, והוא הכל - לו יש סבלנות, הוא ממתין לישועה, אבל בלי אמונה אין סבלנות, בלי אמונה כוועים יומם ולילה.

אני כבר כל כך שמח לקראת החג.

אני צריך לקצר, אני צריך לעזור בבית לעשות פסח.

השם יעזר שפבר נזפה ל: (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; (מכה ז, טו) ו: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

בערות השם הנכד

עצתו אמונה

אלהינו

למה צריכה לבקש מהשם? התברר?

"השם השם, עזר שסבא שלי יהיה בריא!" כך בקש ישראל'יק הקטן מהשם יתברך.

היה זה זמן קצר לפני שרבינו הקדוש נפטר; רבינו היה חלש מאד, הוא שכב במטה מקף בתלמידיו. לרבינו אין פח, הוא לא יכול לזוז; פתאום נכנס הנכד שלו ישראל'יק, בנו של שרה בתו של רבינו, רבינו מסתפל על הנכד ואומר לו: "ישראל'יק, תבקש מהשם שסבא יהיה בריא"; ישראל'יק היה ילד בן חמש, הוא אומר לרבינו: "מה אתה נותן לי עבור זה?" רבינו חיך ואמר: "ישראל'יק הקטן כבר מתנהג כמו "יהודי טוב" (אדמו"ר), הוא מבקש פדיון".

רבינו אומר לישראל'יק: "קח את שעון הזהב שלי, עכשיו תבקש מהשם שסבא יהיה בריא"; ישראל'יק היה מאד מרצה, הוא לוקח את השעון ומתחיל לצאת ואומר בקול: "ה-ש-ם. ה-ש-ם, תן לסבא שלי להיות בריא!"

ישראל'ק מבקש מהשם יתברך

כל התלמידים חיכו, הם הבינו שזה לא מספיק, לא זה נקרא לבקש מהשם; ענה ואמר להם רבינו הקדוש: "כף צריך לבקש מהשם; כמו שילד מבקש מאבא שלו וכמו שמדברים אל חבר טוב", רבינו שואל אותם: "וכי איך צריך לבקש? אתם חושבים שצריך יותר מזה? לא, זה נקרא תפילה, שייבקשו מהשם בתמימות ובפשיטות".

ילדים יקרים, אם נשמע בקול רבינו, אנחנו נדבר אל השם, נבקש ממנו כל דבר שאנחנו צריכים - נהיה צדיקים גדולים.

עֲצוֹתוֹ אֲמוּנָה לְיְלָדִים

ילדים חשובים ויקרים!

ההגרלה הבאה תתקיים אם ירצה השם ביום שני פרשת תזריע מצורע, ראש חודש אייר.

אתה יכול להיות הזוכה המאושר!

זכור, בכל הודעה שמשאירים למערכת נכנסים שוב פעם להגרלה!

נצלו את ההזדמנות!

ניתן להשאיר הודעות במספר טלפון

1718-387-2691 שלוחה 6, בארץ ישראל 077-530-9648

ילדים שלומדים בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב יכולים למסור למלמד שלהם.

וכן אפשר לשלוח לדואר:

Keren Hadfusa of Breslev 27 Skillman Street Brooklyn NY
11205

כמו כן אפשר לשלוח אימייל על ידי ההורים אל:

info@kerenhadfusa.org כתובות:

פינת הילדים

מצא מה כתוב פה

איך יכולים להיות שמורים מעבירות?

ימ בטעצר ייבצפ סיה שוחס פצפס ביס שעצ צפת מצמצ לכ צבטצ

כפג יזשמגפא

א = ת = ב = ש = ג = ר = ד = ק = ה = צ = ו = פ = ז = ע = ח = ס = ט = נ

י = מ = כ = ל = ל = כ = מ = י = נ = ט = ס = ח = ע = ז = פ = ו = צ = ה

ק = ד = ר = ג = ש = ב = ת = א

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה לְיִלְדֵים

פינת הילדים

בפרשת השבוע, פרשת שמיני, אנחנו לומדים מה מותר לילד יהודי לאכול ומה אסור לילד יהודי לאכול; בא נראה אם אתה יכול למצוא את הסימנים של החיות הכשרות והדגים ואת השמות של החיות הטמאות שהתורה אומרת.

(זה כתוב לכל הכיוונים, גם אחד בתוך השני; בלי רווח בין המילים)

המילים:

מִפְּרֶסֶת פְּרָסָה - שְׁסַעַת שְׁסַע - מַעֲלַת גְּרָה - סִנְפִיר - קִשְׁקֶשֶׁת - גָּמֶל
 - שֶׁפֶן - אֲרֻנָּבֶת - חֲזִיר - נֶשֶׁר - פֶּרֶס - עֲזֻנְיָה - דָּאָה - אֵיָה - עֵרֶב - בַּת
 הַיַּעֲנָה - תַּחֲמָס - שְׂחָף - גֶּץ - כּוֹס - שְׁלֶף - יַנְשׁוּף - תַּנְּשַׁמָּת - קָאֵת
 - רָחַם - חֲסִידָה - אֲנָפָה - דּוּכִיפַת - עֲטֹלֶף - אֲרָבָה - סֹלְעָם - חֲרָגַל
 - חֲגָב - חֶלֶד - עֶכְבָּר - צָב - אֲנָקָה - כַּח - לְטָאָה - חֲמָט - תַּנְּשַׁמָּת -
 הוֹלֵף עַל גַּחוֹן - הוֹלֵף עַל אֲרָבַע - כָּל מְרַבֵּה רַגְלִים

ש	ת	ע	ק	מ	ע	ל	ת	ג	ר	ה	ת	ד	צ	נ	ח	ב	ז	
צ	ד	פ	ע	ה	ס	ה	י	ה	ס	ב	ב	י	ד	ח	ל	ג	ש	
ב	נ	כ	ת	פ	י	כ	ו	ד	ה	נ	ע	י	ה	ת	ב	ש	ב	
מ	ח	ת	ל	ב	ר	ס	נ	ח	מ	פ	ר	ס	ת	פ	ר	ס	ה	
ז	ד	ס	ר	מ	ס	ע	כ	ז	א	ה	ב	ע	ר	מ	כ	ח	ת	
ג	ל	ע	י	י	ר	ד	ב	י	מ	מ	ב	ק	ה	ו	נ	ג	ו	
מ	ג	ת	ל	ד	פ	ב	פ	ר	ס	ג	ק	ר	א	מ	א	ב	ז	
ת	ט	ח	ו	פ	ה	נ	ה	ו	א	מ	ת	מ	א	ג	כ	ט	ט	
ת	ל	מ	ט	ה	מ	א	ס	ר	א	ל	ב	ל	ט	ע	כ	ע	ס	
מ	ח	ט	ט	ס	ק	ד	נ	ד	א	ג	ד	ע	א	ת	ה	ג	ס	ה
ע	ש	מ	ת	נ	ק	פ	ח	ר	ג	ל	ז	כ	ל	א	ז	ש	ו	
ל	ז	ש	ס	א	א	ה	ש	ל	ט	ח	י	ט	ל	ש	ד	ת	ר	
ס	ת	נ	ש	מ	ת	ה	ז	א	ב	נ	מ	ו	ו	ו	ע	ע	ו	
מ	ו	כ	י	ש	ד	פ	ה	ס	מ	נ	ש	ת	א	י	ה	ס	ע	
ר	ו	כ	ק	ה	ו	ל	כ	ע	ל	ג	ח	ו	נ	א	ש	ש	ט	
כ	ת	ש	ר	ש	מ	כ	ט	פ	ת	ב	נ	ר	א	ר	ש	נ	ל	
ע	ק	ז	נ	ת	ח	כ	ל	פ	א	ו	ק	פ	ל	מ	ח	פ		
ת	ג	י	מ	ש	ח	ד	ר	ש	פ	ח	ע	כ	ל	כ	פ	ת	ש	

עצרתו אמונה לילדים

בימי הספירה מתחזקים כולם במצוה של ואהבת לרעך כמוך,
תעזור ליואלי'ש להגיע לאליעזר שלמה'לע, לשחק ביחד באחדות

התחלה

סוף

עֲצוֹתוֹ אֲמוּנָה לְיְלָדִים

בשעת סעודת הבעל שם טוב, סעודת משיח שהתקיים באחרון של פסח ראש הישיבה שליט"א לימד איך לבקש מהשם יתברך לפי סדר האלף בית, למשל א' - אמונה, ב' - בטחון, וכך הלאה; הבה נראה אם אתה יכול למלאות את הרשימה של כל אלף בית, לבקש מהשם יתברך משהו מכל אות.

כל ילד שימלא את הרשימה וישלח את זה יכנס בגורל ואפשר לזכות בסידור שהודפס מחדש סידור עת רצון או הזמירות עם הפירוש של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

ילדים שלומדים בתלמוד תורה היכל הקודש ברסלב יכולים למסור למלמד שלהם.

וכן אפשר לשלוח לדואר:

Keren Hadfusa of Breslev 27 Skillman Street Brooklyn NY 11205

כמו כן אפשר לשלוח אימייל על ידי ההורים אל:

כתובות: info@kerenhadfusa.org

_____ ל	_____ א
_____ מ	_____ ב
_____ נ	_____ ג
_____ ס	_____ ד
_____ ע	_____ ה
_____ פ	_____ ו
_____ צ	_____ ז
_____ ק	_____ ח
_____ ר	_____ ט
_____ ש	_____ י
_____ ת	_____ כ